

מלכים א

א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד טו טז
יז יח יט כ כא כב

מלכים א פרק-א

א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחם לו: **ב** ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה בחיקך וחס לאדני המלך: **ג** ויבקשו נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אתה למלך: **ד** והנערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו והמלך לא ידעה: **ה** ואדניה בן חגית מתנשא לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: **ו** ולא עצבו אביו מימיו לאמר מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי אבשלום: **ז** ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הפהן ויעזרו אחרי אדניה: **ח** וצדוק הפהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהו: **ט** ויזבח אדניהו צאן ויבקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: **י** ואת נתן הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: **יא** ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדנינו דוד לא ידע: **יב** ועתה לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש בנה שלמה: **יג** לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנה ימלך אחרי והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהו: **יד** הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוא

אחריה ומלאתי את דבריה: **{טו}** ותבא בת שבע אל המלך הסדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית משרת את המלך: **{טז}** ותקד בת שבע ותשתחו למלך ויאמר המלך מה לך: **{יז}** ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנה מלך אחרי והוא ישב על כסאי: **{יח}** ועתה הנה אדנייה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: **{יט}** ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאביהו הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: **{כ}** ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: **{כא}** והיה כשכב אדני המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: **{כב}** והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא בא: **{כג}** ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך על אפיו ארצה: **{כד}** ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדנייהו: מלך אחרי והוא ישב על כסאי: **{כה}** כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאביהו הכהן והנם אכלים ושתים לפניו ויאמרו: יחי המלך אדנייהו: **{כו}** ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא: **{כז}** אם מאת אדני המלך נהיה הדבר הזה ולא הודעת את (עבדך) עבדך מי ישב על כסא אדני המלך אחרי: **{כח}** ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך: **{כט}** וישבע המלך ויאמר חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צרה: **{ל}** כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנה מלך אחרי והוא ישב על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: **{לא}** ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם: **{לב}** ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך: **{לג}** ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרפבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון: **{לד}** ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל ויתקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה: **{לה}** ועליתם אחרי ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו צייתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה: **{לו}** ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה אלהי אדני המלך: **{לז}** כאשר היה יהוה עם אדני המלך כן (יהי) יהיה עם שלמה ויגדל את כסאו מכסא אדני המלך דוד: **{לח}** וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והפלתו וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: **{לט}** ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה: **{מ}** ויעלו כל העם אחרי והעם מחללים בחללים ושמחים שמחה

גדולה ותבקע הארץ בקולם: **{מא}** וישמע אדניהו וכל הקראים אשר אתו והם פלו לאכל וישמע יואב את קול השופר ויאמר מדוע קול הקריה הומה: **{מב}** עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הפהן בא ויאמר אדניהו בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: **{מג}** ויען יונתן ויאמר לאדניהו אבל אדנינו המלך דוד המליך את שלמה: **{מד}** וישלח אתו המלך את צדוק הפהן ואת נתן הנביא ובניהו בן יהוידע והפרתי והפלתי וירכבו אתו על פרדת המלך: **{מה}** וימשחו אתו צדוק הפהן ונתן הנביא למלך בגחון ויעלו משם שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: **{מו}** וגם ישב שלמה על כסא המלוכה: **{מז}** וגם באו עבדי המלך לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטב (אלהיך) אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך וישתחו המלך על המשכב: **{מח}** וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני ראות: **{מט}** ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניהו וילכו איש לדרך: **{נא}** ואדניהו ירא מפני שלמה ויקם וילך ויחזק בקרנות המזבח: **{נב}** ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את עבדו בחרב: **{נב}** ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת: **{נג}** וישלח המלך שלמה וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: (פ)

מלכים א פרק-ב

{א} ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר: **{ב}** אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש: **{ג}** ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללקת בדרךךיו לשמר חקתי ומצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם: **{ד}** למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללקת לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: **{ה}** וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו: **{ו}** ועשית כחכמתך ולא

תּוֹרַד שִׁיבְתוּ בְּשָׁלֹם שְׂאֵל: (ו) **וַיִּזְ** וּלְבָנֵי בְרַזְלֵי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה חֹסֶד וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְנָךְ כִּי כֵן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אַחִיךָ: **וַיִּחַ** וְהָיָה עִמָּךְ שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיְמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצַת בַּיּוֹם לְכַתְּוִי מַחְנִים וְהוּא יָרַד לְקִרְאֹתֵי הַיַּרְדֵּן וְאַשְׁבַּע לוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם אָמִיתָךְ בְּחָרְבִי: **וַיִּטַּ** וְעַתָּה אֵל תִּנְקֶהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אָתָּה וַיִּדְעַתְּ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ וְהוֹרְדַתְּ אֶת שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאוֹל: **וַיִּי** וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד: (פ) **וַיֵּא** וְהַיְמִיִּם אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל יִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּחֶבְרוֹן מָלַךְ שִׁבְעַת שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים: **וַיִּבֶ** וּשְׁלֹמֹה יָשָׁב עַל כֹּסֵא דָּוִד אָבִיו וַתִּכַּן מַלְכְּתוֹ מֵאֵד: **וַיִּגַּ** וַיָּבֵא אֲדֹנָיָהוּ בֶן חַגִּית אֶל בֵּית שִׁבְעָה אִם שְׁלֹמֹה וַתֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם: **וַיִּדַּ** וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ וַתֹּאמֶר דָּבָר: **וַיִּטוּ** וַיֹּאמֶר אֶת יָדְעַתְּ כִּי לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלִי שְׁמוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל פָּנִיהֶם לְמֶלֶךְ וַתִּסָּב הַמְּלוּכָה וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מִיְהוָה הָיְתָה לוֹ: **וַיִּטַּ** וְעַתָּה שְׂאֵלָה אַחַת אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאֲתָךְ אֵל תִּשְׁבִּי אֶת פִּנִּי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דָּבָר: **וַיִּזַּ** וַיֹּאמֶר אֲמָרִי נָא לְשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת פְּנֵיךָ וַיִּתֵּן לִי אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית לְאִשָּׁה: **וַיִּחַ** וַתֹּאמֶר בֵּית שִׁבְעָה טוֹב אֲנֹכִי אֲדַבֵּר עִלְיָךְ אֵל הַמֶּלֶךְ: **וַיִּטַּ** וַתָּבֵא בֵּית שִׁבְעָה אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְדַבֵּר לוֹ עַל אֲדֹנָיָהוּ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לְקִרְאֹתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיֵּשֶׁב עַל כֹּסֵאוֹ וַיִּשֶׂם כֹּסֵא לָאֵם הַמֶּלֶךְ וַתִּשָּׁב לַיְמִינוֹ: **וַיִּכַּ** וַתֹּאמֶר שְׂאֵלָה אַחַת קִטְנָה אֲנֹכִי שְׂאֵלָת מֵאֲתָךְ אֵל תִּשְׁבִּי אֶת פִּנִּי וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׂאֵלִי אֲמִי כִּי לֹא אָשִׁיב אֶת פְּנֵיךָ: **וַיִּכְאֶ** וַתֹּאמֶר יִתֵּן אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית לְאִשָּׁה: **וַיִּכְבַּ** וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וְלִמָּה אֶת שְׂאֵלָת אֶת אֲבִישַׁג הַשּׁוֹנֵמִית לְאֲדֹנָיָהוּ וְשְׂאֵלִי לוֹ אֶת הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ וּלְאֲבֵיתֵךְ הַכֹּהֵן וְלִיּוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה: (פ) **וַיִּכְבַּ** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּיהוָה לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי בִּנְפֹשׁוֹ דָּבָר אֲדֹנָיָהוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה: **וַיִּכְדַּ** וְעַתָּה חַי יְהוָה אֲשֶׁר הֵכִינִי (וַיּוֹשִׁיבֵנִי) וַיּוֹשִׁיבֵנִי עַל כֹּסֵא דָּוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה לִּי בֵּית כְּאֲשֶׁר דָּבָר כִּי הַיּוֹם יוֹמַת אֲדֹנָיָהוּ: **וַיִּשְׁלַח** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּיַד בְּנֵיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיִּפְּגַע בּוֹ וַיָּמַת: (ו) **וַיִּכְוֶ** וּלְאֲבֵיתֵךְ הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנִתַת לָךְ עַל שְׂדֵיךָ כִּי אִישׁ מוֹת אָתָּה וּבַיּוֹם הַזֶּה לֹא אָמִיתָךְ כִּי נָשֵׂאת אֶת אֲרוֹן אֲדֹנָי יְהוָה לְפָנֵי דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּית בְּכָל אֲשֶׁר הִתְעַנָּה אָבִי: **וַיִּכְזַ** וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת אֲבֵיתֵךְ מֵהַיּוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלֵּא אֶת דָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר עַל בֵּית עָלִי בְּשָׁלָה: (פ) **וַיִּכְתַּ** וְהַשְּׁמַעָה בָּאָה עַד יוֹאֵב כִּי יוֹאֵב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנָיָה וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה וַיִּנָּס יוֹאֵב אֶל אֶהֱלָיָהוּ וַיִּחַזַּק בְּקִרְנוֹת הַמַּזְבֵּחַ: **וַיִּכְטַ** וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאֵב אֶל אֶהֱלָיָהוּ וְהָיָה אֶצְלֵךְ הַמַּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנֵיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לָךְ פָּגַע בּוֹ: **וַיִּלַּ** וַיָּבֵא בְנֵיָהוּ אֶל אֶהֱלָיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ

צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר פה דבר יואב וכה ענני: **{לא}** ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי: **{לב}** והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים ממנו ויהרגם בחרב ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה: **{לג}** ושב דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: **{לד}** ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: **{לה}** ויתן המלך את בניהו בן יהוידע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביתר: **{לו}** וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה: **{לז}** והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תדע כי מות תמות דמך יהיה בראשך: **{לח}** ויאמר שמעי למלך טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: **{ס}** **{לט}** והיה מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך גת ויגידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בגת: **{מ}** ויקם שמעי ויחבש את חמרו וילך גתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מגת: **{מא}** ויגד לשלמה כי הלך שמעי מירושלם גת וישב: **{מב}** וישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: **{מג}** ומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך: **{מד}** ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתך בראשך: **{מה}** והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: **{מו}** ויצו המלך את בניהו בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד שלמה:

מלכים א פרק-ג

{א} ויתחתן שלמה את פרעה מלך מצרים ויקח את בת פרעה ויביאה אל עיר דוד עד פלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: **{ב}** רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: **{ג}** ויאהב שלמה את יהוה ללכת בחקות

דוד אביו רק בכמות הוא מזבח ומקטיר: **יד** וילך המלך גבענה לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא: **הה** בגבעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה אתן לך: **וו** ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה ותתן לו בן יושב על כסאו כיום הזה: **זז** ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: **חח** ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב: **טט** ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: **י** וייטב הדבר בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: **יא** ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איבך ושאלת לך הבין לשמע משפט: **יב** הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך לא יקום כמוך: **יג** וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיה: **יד** ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכתי את ימיה: **ו** **טו** ויקץ שלמה והנה חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון ברית אדני ויעל עלות ויעש שלמים ויעש משתה לכל עבדיו: **פ** **טז** אז תבאנה שתיים נשים זנות אל המלך ותעמדנה לפניו: **זז** ותאמר האשה האחת בי אדני אני והאשה הזאת ישבת בבית אסד ואלד עמה בבית: **יח** והי ביזם השלישי ללדתי ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו אין זר אתנו בבית זולתי שתיים אנחנו בבית: **יט** וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו: **כ** ותקם בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי: **כא** ואקם בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: **כב** ותאמר האשה האחרת לא כי בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי ותדברנה לפני המלך: **כג** ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנה המת וזאת אמרת לא כי בנה המת ובני החי: **כד** ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפני המלך: **כה** ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: **כו** ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה גזרו: **כז** ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי והמת לא תמיתהו היא אמו: **כח** וישמעו כל ישראל את המשפט

אֲשֶׁר שָׁפֵט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי חֲכַמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט: (o)

מלכים א פרק-ד

א וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל: (o) **ב** וְאֵלֶּה הַשְּׂרִירִים אֲשֶׁר
לוֹ עֲזָרְיָהוּ בֶן צְדוֹק הַכֹּהֵן: (o) **ג** אֶלִיחֹרָף וְאַחִיָּה בְּנֵי שִׁישַׁא סֹפְרִים
יְהוֹשָׁפָט בֶּן אַחִילֹד הַמְזֻכָּר: **ד** וּבְנֵיהוּ בֶן יְהוֹיָדָע עַל הַצָּבָא וְצְדוֹק
וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים: (o) **ה** וְעֲזָרְיָהוּ בֶן נְתָן עַל הַנְּצִבִים וְזָבוּד בֶּן נְתָן כֹּהֵן
רֵעֵה הַמֶּלֶךְ: **ו** וְאַחִישָׁר עַל הַבַּיִת וְאַדְנִיָּרָם בֶּן עֲבָדָא עַל הַמַּס: (o)
ז וְלִשְׁלֹמֹה שְׁנַיִם עָשָׂר נְצִבִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל־כָּלוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאֶת
בֵּיתוֹ חֲדָשׁ בַּשָּׁנָה יְהִי עַל (אחד) הָאֶחָד לְכָל־כָּל: (o) **ח** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם
בֶּן חוּר בֶּהָר אֶפְרָיִם: (o) **ט** בֶּן דָּקָר בְּמִקְצֵי וּבִשְׁעָלָיִם וּבֵית שֹׁמֵשׁ
וְאִילֹון בֵּית חֲנָן: (o) **י** בֶּן חֶסֶד בְּאַרְבּוֹת לוֹ שָׁכָה וְכָל אֶרֶץ חֶפְרָיִם: (o)
יא בֶּן אַבִּינָדָב כָּל נֶפֶת דָּאָר טַפַּת בֵּת שְׁלֹמֹה הִיְתָה לוֹ לְאִשָּׁה: (o)
יב בַּעְנָא בֶּן אַחִילֹד תַּעֲנָנָה וּמִגְדוֹ וְכָל בֵּית שְׁאָן אֲשֶׁר אֶצֶל צְרַתְנָה
מִתַּחַת לְיִזְרְעֵאל מִבֵּית שְׁאָן עַד אֶבֶל מְחֹלָה עַד מַעְבַּר לְיִקְמָעִם: (o)
יג בֶּן גָּבֵר בְּרַמַּת גִּלְעָד לוֹ חֹתֵי יְאִיר בֶּן מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד לוֹ חֶבֶל
אֶרֶגְבֵי אֲשֶׁר בְּבִשְׁן שְׁשִׁים עָרִים גְּדֹלוֹת חוֹמָה וּבָרִים נְחֹשֶׁת: (o)
יד אַחִינָדָב בֶּן עֲדָא מִחֲנִימָה: **טו** אַחִימַעֵץ בְּנִפְתָּלִי גַם הוּא לָקַח אֶת
בְּשִׁמַּת בֵּת שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה: **טז** בַּעְנָא בֶּן חוּשִׁי בְּאֶשֶׁר וּבַעֲלוֹת: (o)
יז יְהוֹשָׁפָט בֶּן פְּרוּחַ בִּישָׁשְׁכָר: (o) **יח** שְׁמַעִי בֶּן אֵלָא בְּבִנְיָמִן: (o)
יט גָּבֵר בֶּן אַרִי בְּאֶרֶץ גִּלְעָד אֶרֶץ סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמָרִי וְעַג מֶלֶךְ הַבִּשְׁן
וְנָצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ: **כ** יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כָּחוּל אֲשֶׁר עַל הַיָּם
לְרַב אֲכָלִים וְשִׁמְחִים:

מלכים א פרק-ה

א וְשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל הַמַּמְלָכוֹת מִן הַנְּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד
גְּבוּל מִצְרַיִם מִגְּשִׁים מִנְחָה וְעֹבְדִים אֶת שְׁלֹמֹה כָּל יְמֵי חַיָּו: (פ) **ב** וַיְהִי

לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח: **ג** עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים: **ד** כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה לו מכל עבריו מסביב: **ה** וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו מדין ועד באר שבע כל ימי שלמה: **ו** ויהי לשלמה ארבעים אלף ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף פרשים: **ז** וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדשו לא יעדרו דבר: **ח** והשערים והתבן לסוסים ולרכש יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: **ט** ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר על שפת הים: **י** ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: **יא** ויחכם מכל האדם מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: **יב** וידבר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף: **יג** וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים: **יד** ויבאו מכל העמים לשמע את חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמעו את חכמתו: **טו** וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו למלך תחת אביו: כי אהב היה חירם לדוד כל הימים: **טז** וישלח שלמה אל חירם לאמר: **יז** אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות (רגלו) רגלי: **יח** ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב אין שטן ואין פגע רע: **יט** והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנה אשר אתן תחתיה על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: **כ** ועתה צוה ויכרתו לי ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך וישכר עבדיך אתן לה ככל אשר תאמר כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת עצים כצדנים: **כא** ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה: **כב** וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי ארזים ובעצי ברושים: **כג** עבדי ירדו מן הלבנון ימה ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר תשלח אלי ונפצתי שם ואתה תשא ואתה תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: **כד** ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים ועצי ברושים כל חפצו: **כה** ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה יתן שלמה לחירם שנה בשנה: **כו** ויהוה נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי

שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם: **לכז** וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסּוּף יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ: **לכח** וַיִּשְׁלַח לְבִנוֹהָ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹת חֲדָשׁ יְהִיו בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִירָם עַל הַמָּס: **(ס) לנט** וַיְהִי לְשֹׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נָשָׂא סָבֵל וְשִׁמּוֹנִים אֶלֶף חֶצֶב בְּהָר: **לז** לְבַד מִשָּׂרֵי הַנְּצָבִים לְשֹׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיִּשְׁלַח מֵאוֹת הָרָדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בְּמִלְאכָה: **לזא** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיֹסֵד הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזִּית: **לזב** וַיִּפְסְלוּ בְנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירָם וְהַגְּבָלִים וַיִּכְנוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים לְבָנוֹת הַבַּיִת: **(פ)**

מלכים א פרק-ו

לא וַיְהִי בְשָׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית בַּחֲדָשׁ זוֹ הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַיהוָה: **לב** וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁנַיִם אֲמָה אָרְכוֹ וְעֶשְׂרִים רְחָבוֹ וְשְׁלֹשִׁים אֲמָה קוֹמָתוֹ: **לג** וְהָאוֹלָם עַל פְּנֵי הַיֵּכָל הַבַּיִת עֶשְׂרִים אֲמָה אָרְכוֹ עַל פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֶשֶׂר בְּאֲמָה רְחָבוֹ עַל פְּנֵי הַבַּיִת: **לד** וַיַּעַשׂ לַבַּיִת חֲלוֹנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים: **לה** וַיִּבֶן עַל קִיר הַבַּיִת (יִצוּע) יִצִיעַ סָבִיב אֶת קִירוֹת הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וּלְדַבֵּר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב: **לו** (הַיִּצוּע) הַיִּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה חֲמֵשׁ בְּאֲמָה רְחָבָה וְהַתִּיכְנָה שֵׁשׁ בְּאֲמָה רְחָבָה וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעַת בְּאֲמָה רְחָבָה כִּי מִגְרַעוֹת נָתַן לַבַּיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אַחַז בְּקִירוֹת הַבַּיִת: **לז** וְהַבַּיִת בְּהִבְנָתוֹ אָבֵן שְׁלֹמֹה מִסַּע נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגְרָזָן כָּל כָּלִי בְרָזָל לֹא נִשְׁמַע בְּבַיִת בְּהִבְנָתוֹ: **לח** פָּתַח הַצֵּלַע הַתִּיכְנָה אֶל כְּתֵף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ עַל הַתִּיכְנָה וּמִן הַתִּיכְנָה אֶל הַשְּׁלֹשִׁים: **לט** וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיִּכְלֹהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבַּיִת גְּבִים וּשְׁדָרֹת בְּאַרְזִים: **לז** וַיִּבֶן אֶת (הַיִּצוּע) הַיִּצִיעַ עַל כָּל הַבַּיִת חֲמֵשׁ אֲמוֹת קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחַז אֶת הַבַּיִת בְּעֵצֵי אֲרָזִים: **(פ) לזא** וַיְהִי דָבָר יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה לֵאמֹר: **לזב** הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר אָתָּה בָּנָה אִם תִּלְקַח בְּחֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשֶׂה וְשִׁמְרַתְּ אֶת כָּל מִצְוֹתַי לִלְכֹת בָּהֶם וְהִקְמַתִּי אֶת דְּבָרֵי אֲתָּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵל דָּוִד אָבִיךָ: **לזג** וְשִׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעְזֹב אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: **(ס) לזד** וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת הַבַּיִת וַיִּכְלֹהוּ: **לטו** וַיִּבֶן אֶת קִירוֹת הַבַּיִת מִבְּיָתָהּ בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת עַד קִירוֹת הַסָּפֵן צִפָּה עַץ מִבְּיָתָהּ וַיִּצַּף אֶת קְרָקַע הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת

ברושים: **טז** ויבן את עשרים אמה (מירכותי) מירכתי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר לקדש הקדשים: **יז** וארבעים באמה היתה הבית הוא ההיכל לפני: **יח** וארז אל הבית פנימה מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז אין אבן נראה: **יט** ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית יהוה: **כ** ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז: **כא** ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר (ברתיקות) ברתיקות זהב לפני הדביר ויצפהו זהב: **כב** ואת כל הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב: **כג** ויעש בדביר שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: **כד** וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות כנפיו ועד קצות כנפיו: **כה** ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת וקצב אחד לשני הכרובים: **כו** קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: **כז** ויתן את הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרובים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף אל כנף: **כח** ויצף את הכרובים זהב: **כט** ואת כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון: **ל** ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה ולחיצון: **לא** ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי שמן האיל מזוזות חמשית: **לב** ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב וירד על הכרובים ועל התמרות את הזהב: **לג** וכן עשה לפתח ההיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: **לד** ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדלת האחת גלילים ושני קלעים הדלת השנית גלילים: **לה** וקלע כרובים ותמרות ופטורי צצים וצפה זהב מישר על המחקה: **לו** ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גזית וטור כרתת ארזים: **לז** בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: **לח** ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל (משפטו) משפטיו ויבנהו שבע שנים:

מלכים א פרק-ז

א וְאֵת בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת כָּל בְּיָתוֹ: **ב** וַיִּבֶן אֶת בֵּית יְעֹר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אַרְכוֹ וְחַמְשִׁים אַמָּה רְחֹבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבַּעַה טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים וּכְרָתוֹת אַרְזִים עַל הָעַמּוּדִים: **ג** וְסָפֵן בְּאֶרֶז מִמַּעַל עַל הַצֵּלְעַת אֲשֶׁר עַל הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וְחַמְשֵׁה חַמְשֵׁה עֶשֶׂר הַטּוּר: **ד** וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחְזָה אֶל מַחְזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: **ה** וְכָל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבָעִים שְׁקָף וּמֹול מַחְזָה אֶל מַחְזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים: **ו** וְאֵת אוֹלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חַמְשִׁים אַמָּה אַרְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה רְחֹבוֹ וְאוֹלָם עַל פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל פְּנֵיהֶם: **ז** וְאוֹלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט שָׁם אֶלֶם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפֵן בְּאֶרֶז מִהַקְּרָקַע עַד הַקְּרָקַע: **ח** וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר יֵשֵׁב שָׁם חֹצֵר הָאֲחֵרֶת מִבַּיִת לְאוֹלָם כַּמַּעֲשָׂה הַזֶּה הָיָה וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת פְּרַעָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאוֹלָם הַזֶּה: **ט** כָּל אֱלֹהֵי אַבְנִים יִקְרָת כְּמִדַּת גְּזִית מִגְרָרוֹת בְּמַגְרָה מִבַּיִת וּמַחוּץ וּמִמָּסָד עַד הַטְּפָחוֹת וּמַחוּץ עַד הַחֹצֵר הַגְּדוֹלָה: **י** וּמִיֶּסֶד אַבְנִים יִקְרוּת אַבְנִים גְּדוֹלוֹת אַבְנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת: **יא** וּמִלְמַעְלָה אַבְנִים יִקְרוּת כְּמִדּוֹת גְּזִית וְאַרְז: **יב** וְחֹצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גְּזִית וְטוּר כְּרָתֵת אַרְזִים וְלִחְצֵר בַּיִת יְהוָה הַפְּנִימִית וּלְאֶלֶם הַבַּיִת: **יג** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת חִירָם מִצֹּר: **יד** בֶּן אִשָּׁה אֲלֻמְנָה הוּא מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיִּמְלֵא אֶת הַחֲכָמָה וְאֵת הַתְּבוּנָה וְאֵת הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה בְּנְחֹשֶׁת וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלָאכָתוֹ: **טו** וַיִּצַר אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה יֹסֵב אֶת הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי: **טז** וּשְׁתֵּי כְתָרֹת עָשָׂה לְתֵת עַל רָאשֵׁי הָעַמּוּדִים מִצֶּקֶן נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: **יז** שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שְׁרָשְׁרוֹת לְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁבָעָה לְכְתָרֹת הָאֶחָת וְשְׁבָעָה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית: **יח** וַיַּעַשׂ אֶת הָעַמּוּדִים וּשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַרְמָנִים וְכֵן עָשָׂה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית: **יט** וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: **כ** וְכְתָרֹת עַל שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִמַּעַל מִלְעַמַּת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר (שְׂבָכָה) הַשְּׁבָכָה וְהַרְמוֹנִים מֵאֵתִים טוּרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: **כא** וַיִּקֶּם אֶת הָעַמּוּדִים לְאֶלֶם הַהֵיכָל וַיִּקֶּם אֶת הָעַמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקֶּם אֶת הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ בְעֵז: **כב** וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֵׁן וְתֵתָם מְלָאכָת הָעַמּוּדִים: **כג** וַיַּעַשׂ אֶת הַיָּם מוֹצֵק עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד שְׁפָתוֹ עַל סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ (וְקוּה) וְקוּ שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה יֹסֵב אֹתוֹ סָבִיב: **כד** וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשְׁפָתוֹ סָבִיב

סִבְבִּים אֶתֹו עֶשֶׂר בְּאֵמָה מִקְפִּים אֶת הַיָּם סְבִיב שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים
יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ: **לכה** עֵמֵד עַל שְׁנֵי עֶשֶׂר בְּקָר שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה
וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָּה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מְזָרְחָה וְהַיָּם
עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל אַחֲרֵיהֶם בְּיָתָהּ: **לכו** וְעָבְיוּ טַפַּח וְשִׁפְתוֹ כְּמַעֲשֵׂה
שִׁפְת כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲלֵפִים בֵּת יָכִיל: (פ) **לכז** וַיַּעַשׂ אֶת הַמְּכֹנֹת עֶשֶׂר
נְחֹשֶׁת אַרְבַּע בְּאֵמָה אַרְךָ הַמְּכֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בְּאֵמָה רְחֹבָה וְשֹׁלֵשׁ
בְּאֵמָה קוֹמָתָהּ: **לכח** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנָה מִסְגֶּרֶת לָהֶם וּמִסְגֶּרֶת בֵּין
הַשְּׁלֵבִים: **לכט** וְעַל הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלֵבִים אַרְיֹוֹת בְּקָר וּכְרוּבִים
וְעַל הַשְּׁלֵבִים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְיֹוֹת וּלְבְּקָר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵד:
לל וְאַרְבַּעָה אוֹפְנֵי נְחֹשֶׁת לְמְכֹנָה הָאֶחָת וְסוּרְנֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבַּעָה
פַּעֲמַתָּיו כְּתַפַּת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיּוֹר הַכְּתַפַּת יִצְקוֹת מֵעֵבֶר אִישׁ לִיּוֹת:
ללא וּפִיּוֹ מִבַּיִת לְכַתְּרָת וּמַעְלָה בְּאֵמָה וּפִיּוֹ עָגַל מַעֲשֵׂה כֵּן אֵמָה וְחֻצֵי
הָאֵמָה וְגַם עַל פִּיּוֹ מִקְלַעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם מְרַבְּעוֹת לֹא עֲגָלוֹת:
לבב וְאַרְבַּעַת הָאוֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגְּרוֹת וַיְדוֹת הָאוֹפְנִים בְּמְכֹנָה
וְקוֹמַת הָאוֹפֵן הָאֶחָד אֵמָה וְחֻצֵי הָאֵמָה: **ללג** וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפְנִים כְּמַעֲשֵׂה
אוֹפֵן הַמְּרַבֵּה יְדוֹתָם וְגִבֵּיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם וְחֻשְׁרֵיהֶם הַכֹּל מוֹצֵק:
ללד וְאַרְבַּע כְּתַפּוֹת אֶל אַרְבַּע פְּנוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן הַמְּכֹנָה כְּתַפֵּיהָ:
להא וּבְרֹאשׁ הַמְּכֹנָה חֻצֵי הָאֵמָה קוֹמָה עָגַל סְבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמְּכֹנָה
יְדוֹתֶיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ מִמְּנָה: **ללו** וַיִּפְתַּח עַל הַלְּחָת יְדוֹתֶיהָ וְעַל
(וּמִסְגְּרֹתֶיהָ) מִסְגְּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים אַרְיֹוֹת וְתַמְרֹת כְּמַעַר אִישׁ וְלִיּוֹת סְבִיב:
ללז כִּזְאֵת עֲשֵׂה אֶת עֶשֶׂר הַמְּכֹנֹת מוֹצֵק אֶחָד מִדָּה אֶחָת קֶצֶב אֶחָד
לְכֻלָּהֶנָּה: (ס) **ללח** וַיַּעַשׂ עֶשְׂרֵה כִּיּוֹת נְחֹשֶׁת אַרְבַּעִים בֵּת יָכִיל הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד אַרְבַּע בְּאֵמָה הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל הַמְּכֹנָה הָאֶחָת לְעֶשֶׂר
הַמְּכֹנֹת: **לטט** וַיִּתֵּן אֶת הַמְּכֹנֹת חֲמִשׁ עַל כְּתֵף הַבַּיִת מִיְמִין וְחֲמִשׁ עַל
כְּתֵף הַבַּיִת מִשְׁמָאלוֹ וְאֶת הַיָּם נָתַן מִכְּתֵף הַבַּיִת הַיְמָנִית קִדְמָה מִמּוֹל
נֶגְבָּ: (ס) **למ** וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת הַכִּיּוֹת וְאֶת הַיְעִים וְאֶת הַמְּזַרְקוֹת וַיְכַל
חִירָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה:
למא עֲמֻדִים שְׁנַיִם וְגָלַת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הָעֲמֻדִים שְׁתֵּי
וְהַשְּׁבָכוֹת שְׁתֵּי לְכֶסֶף אֶת שְׁתֵּי גָלַת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ
הָעֲמֻדִים: **למב** וְאֶת הָרַמְנִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבָכוֹת שְׁנֵי טוּרִים
רַמְנִים לְשְׁבָכָה הָאֶחָת לְכֶסֶף אֶת שְׁתֵּי גָלַת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל פְּנֵי
הָעֲמֻדִים: **למג** וְאֶת הַמְּכֹנֹת עֶשֶׂר וְאֶת הַכִּיּוֹת עֶשְׂרֵה עַל הַמְּכֹנֹת:
למד וְאֶת הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת הַבְּקָר שְׁנַיִם עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם: **למה** וְאֶת
הַסִּירוֹת וְאֶת הַיְעִים וְאֶת הַמְּזַרְקוֹת וְאֶת כָּל הַכְּלִים (הָאֵהֶל) הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִמְּרֹט: **למו** בְּכֹכַר
הַיִּרְדֵּן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעְבָּה הָאֲדָמָה בֵּין סְכוֹת וּבֵין צָרְתָן: **למז** וַיִּנַּח

שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכְּלִים מְרַב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת:
{מח} וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת מִזְבֵּחַ הַזָּהָב וְאֶת
הַשְּׁלֶחַן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב: {מט} וְאֶת הַמְּנֹרֹת חֲמֵשׁ מִיְּמִין
וְחֲמֵשׁ מִשְּׂמָאל לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר וְהַפָּרַח וְהַנֵּרֹת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב:
{נב} וְהַסְּפֹת וְהַמְּזֻמְרוֹת וְהַמְּזַרְקוֹת וְהַכְּפֹת וְהַמְּחֻתָּוֹת זָהָב סָגוּר
וְהַפְּתוֹת לְדִלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים לְדִלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל
זָהָב: {נא} וַתִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה
וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קֹדְשֵׁי דָוִד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכְּלִים נָתַן
בְּאֶצְרוֹת בַּיִת יְהוָה: {פ}

מלכים א פרק-ח

{א} אַז יָקֵהל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל רְאִשֵׁי הַמְּטוֹת נְשִׂאֵי
הָאֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן: {ב} וַיָּקֵהלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
בְּיַרְח הָאֲתָנִים בְּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: {ג} וַיָּבֵאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאֲרוֹן: {ד} וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת
כָּל כְּלֵי הַקְּדָשׁ אֲשֶׁר בָּאֵהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם: {ה} וְהַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְכָל עַדְת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אֹתוֹ לִפְנֵי הָאֲרוֹן מִזְבְּחִים צֹאן
וּבִקְרָא אֲשֶׁר לֹא יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מְרַב: {ו} וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְּפֵי
הַכְּרוּבִים: {ז} כִּי הַכְּרוּבִים פָּרְשִׁים כַּנְּפִים אֶל מְקוֹם הָאֲרוֹן וַיִּסְכּוּ
הַכְּרָבִים עַל הָאֲרוֹן וְעַל בְּדִיּוֹ מִלְמַעְלָה: {ח} וַיֹּאֲרֹכוּ הַבְּדִים וַיִּרְאוּ רְאִשֵׁי
הַבְּדִים מִן הַקְּדָשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יִרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִיּוּ שָׁם עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: {ט} אֵין בְּאֲרוֹן רַק שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנֵּחַ שָׁם מֹשֶׁה בְּחָרֵב
אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: {י} וַיְהִי בְּצֵאת
הַכֹּהֲנִים מִן הַקְּדָשׁ וְהָעֵנָן מָלֵא אֶת בַּיִת יְהוָה: {יא} וְלֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
לַעֲמֹד לְשֵׁרֵת מִפְּנֵי הָעֵנָן כִּי מָלֵא כְבוֹד יְהוָה אֶת בַּיִת יְהוָה: {יב} אַז
אָמַר שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לְשָׁכֵן בְּעֶרְפֶּל: {יג} בְּנֵה בְּנִיתִי בַיִת לָךְ מְכוֹן
לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים: {יד} וַיִּסַּב הַמֶּלֶךְ אֶת פְּנָיו וַיִּבְרַךְ אֶת כָּל קְהֵל יִשְׂרָאֵל
וְכָל קְהֵל יִשְׂרָאֵל עִמָּד: {טו} וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר
בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וּבִידוֹ מָלֵא לְאֹמְרִי: {טז} מִן הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת
עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא בַחֲרֵתִי בְּעִיר מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת

בית להיות שמי שם ואבחר בְּדוֹד להיות על עמי ישראל: **{יז}** ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: **{יח}** ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: **{יט}** רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציה הוא יבנה הבית לשמי: **{כ}** ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: **{כא}** ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאנו אתם מארץ מצרים: **{כב}** ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמיים: **{כג}** ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם: **{כד}** אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיה ובידך מלאת כיום הזה: **{כה}** ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני: **{כו}** ועתה אלהי ישראל יאמן נא (דבריר) דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי: **{כז}** כי האמנם יושב אלהים על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלפוף אף כי הבית הזה אשר בנית: **{כח}** ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום: **{כט}** להיות עינך פתחות אל הבית הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה: **{ל}** ושמעת אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: **{לא}** את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה: **{לב}** ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: **{לג}** בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך וישבו אליך והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה: **{לד}** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל האדמה אשר נתת לאבותם: **{לה}** בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם ישוּבוּן כי תענם: **{לו}** ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצה אשר נתתה לעמך לנחלה: **{לז}** רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: **{לח}** כל תפלה כל

תַּחֲנֹה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל הָאָדָם לְכָל עַמָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נִגַע לָבָו וּפְרֹשׁ כְּפִיו אֶל הַבַּיִת הַזֶּה: **{לט}** וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ וְסִלַּחַת וְעִשִׂית וְנָתַתָּ לְאִישׁ כְּכֹל דְרָכָיו אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת לָבָו כִּי אַתָּה יִדְעֶת לְבַדְךָ אֶת לָבָב כָּל בְּנֵי הָאָדָם: **{מ}** לְמַעַן יִרְאוּךָ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתִּינוּ: **{מא}** וְגַם אֶל הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ: **{מב}** כִּי יִשְׁמַעוּן אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְאֶת יְדְךָ הַחֲזָקָה וְזָרְעֶךָ הַנְּטוּיָה וּבֹא וְהִתְפַּלֵּל אֶל הַבַּיִת הַזֶּה: **{מג}** אַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ וְעִשִׂית כְּכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לְמַעַן יִדְעוּן כָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ אֶת שְׁמֶךָ לִירְאָה אֶתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי: **{מד}** כִּי יֵצֵא עַמְּךָ לְמִלְחָמָה עַל אִיבוֹ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֲם וְהִתְפַּלְלוּ אֶל יְהוָה דְרָךְ הַעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בְּנִיתִי לְשְׁמֶךָ: **{מה}** וְשִׁמַּעְתָּ הַשְּׁמַיִם אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תַּחֲנֻנָּתָם וְעִשִׂית מִשְׁפָּטָם: **{מו}** כִּי יִחְטְאוּ לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יִחְטָא וְאַנְפֹּתַת בָּם וְנָתַתָּם לְפָנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שְׁבִיָּהֶם אֶל אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה: **{מז}** וְהִשִּׁיבוּ אֶל לִבָּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָשְׁבוּ שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שְׁבִיָּהֶם לֵאמֹר חֲטָאנוּ וְהַעֲוִינוּ רָשָׁעֵנוּ: **{מח}** וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל לָבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אִיבִיָּהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ אִתָּם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דְרָךְ אֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבֹּתָם הַעִיר אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר (בְּנִיתִי) בְּנִיתִי לְשְׁמֶךָ: **{מט}** וְשִׁמַּעְתָּ הַשְּׁמַיִם מִכּוֹן שַׁבְּתֶךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תַּחֲנֻנָּתָם וְעִשִׂית מִשְׁפָּטָם: **{נ}** וְסִלַּחַת לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חֲטָאוּ לָךְ וּלְכָל פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בָּךְ וְנָתַתָּם לְרַחֲמִים לְפָנֵי שְׁבִיָּהֶם וְרַחֲמוּם: **{נא}** כִּי עַמְּךָ וְנַחֲלֹתֶךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ כּוֹר הַבְּרָזָל: **{נב}** לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תַּחֲנֻנַת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנֻנַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַת אֲלֵיהֶם בְּכָל קְרָאִם אֵלֶיךָ: **{נג}** כִּי אַתָּה הַבְּדִלְתָם לָךְ לְנַחֲלָה מִכָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדְּךָ בְּהוֹצִיאֶךָ אֶת אַבְתִּינוּ מִמִּצְרַיִם אֲדֹנָי יְהוִה: **{נד}** וְיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמָה לְהִתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה אֶת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַתַּחֲנֹה הַזֹּאת קָם מִלְּפָנֶיךָ מִזְבַּח יְהוָה מִכְרַעַת עַל בְּרָכָיו וְכַפְּיוֹ פְּרִשׁוֹת הַשְּׁמַיִם: **{נה}** וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: **{נו}** בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבַּר לֹא נִפְלָא דְבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטוֹב אֲשֶׁר דִּבַּר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: **{נז}** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אַבְתִּינוּ אֶל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל יִטְשֵׁנוּ: **{נח}** לְהַטּוֹת לְבַבֵּנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל דְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אַבְתִּינוּ: **{נט}** וְיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה קְרֹבִים אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: **{ס}** לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאֶרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: **{סא}** וְהָיָה

לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר מצותיו כיום הזה: **סב** והמלך וכל ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה: **גו** ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני ישראל: **דו** ביום ההוא קדש המלך את תוף החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת חלבי השלמים: **סו** ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום: **לו** ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

מלכים א פרק-ט

א ויהי ככלות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חשק שלמה אשר חפץ לעשות: (פ) **ב** וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון: **ג** ויאמר יהוה אליו שמעתי את תפלתך ואת תחנונתך אשר התחננתה לפני הקדשתי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים: **ד** ואתה אם תלך לפני כאשר הלה דוד אביך בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי ומשפטי תשמר: **ה** והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: **ו** אם שוב תשובו אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: **ז** והכרתי את ישראל מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל העמים: **ח** והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה: **ט** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזקו באלהים אחרים (וישתחו) וישתחוו להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: (פ) **י** ויהי מקצה עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה

וְאֵת בֵּית הַמֶּלֶךְ: **{יא}** חִירָם מֶלֶךְ צֹר נָשָׂא אֶת שְׁלֹמֹה בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים וּבְזָהָב לְכֹל חִפְצוֹ אַז יִתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגְּלִיל: **{יב}** וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לְרֵאוֹת אֶת הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשְׂרוּ בְּעֵינָיו: **{יג}** וַיֹּאמֶר מָה הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי אַחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כְּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (פ) **{יד}** וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאֵה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב: **{טו}** וְזֶה דְבַר הַמָּס אֲשֶׁר הֶעֱלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה וְאֶת בֵּיתוֹ וְאֶת הַמְּלֹאָה וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְאֶת חִצְרֹת וְאֶת מִגְדוֹ וְאֶת גִּזְרֹת: **{טז}** פָּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכֹּד אֶת גִּזְרֹת וַיִּשְׁרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הַרְגַּ וַיִּתְּנָהּ שְׁלֹחִים לְבֵיתוֹ אֵשֶׁת שְׁלֹמֹה: **{יז}** וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת גִּזְרֹת וְאֶת בֵּית חָרוֹן תַּחְתּוֹן: **{יח}** וְאֶת בַּעֲלַת וְאֶת (תמר) תִּדְמָר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ: **{יט}** וְאֶת כָּל עַרְי הַמְּסֻכָּנוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת עַרְי הַרְכָּב וְאֶת עַרְי הַפָּרָשִׁים וְאֶת חֲשֵׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חֲשֵׁק לְבָנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבְלִבְנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מְמִשְׁלָתוֹ: **{כ}** כָּל הָעַם הַנּוֹתֵר מִן הָאֲמָרִי הַחֲתִי הַפְּרָזִי הַחִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: **{כא}** בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יָכֹלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמָס עֶבֶד עַד הַיּוֹם הַזֶּה: **{כב}** וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד כִּי הֵם אֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה וְעֶבְדָיו וְשָׂרָיו וְשֹׁלְשָׁיו וְשָׂרֵי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו: (o) **{כג}** אֵלֶּה שָׂרֵי הַנְּצָבִים אֲשֶׁר עַל הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת הַרְדִּים בְּעַם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה: **{כד}** אַךְ בֵּת פָּרְעָה עָלְתָה מֵעִיר דָּוִד אֶל בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה לָהּ אַז בָּנָה אֶת הַמְּלֹאָה: **{כה}** וְהֶעֱלָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֹלוֹת וּשְׁלָמִים עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהִקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם אֶת הַבַּיִת: **{כו}** וְאֲנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֵצִיּוֹן גְּבַר אֲשֶׁר אֶת אֱלֹהִים עַל שִׁפְתַי יָם סוּף בְּאֶרֶץ אֲדוֹם: **{כז}** וַיִּשְׁלַח חִירָם בְּאֲנִי אֶת עֶבְדָיו אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת יְדְעֵי הַיָּם עִם עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה: **{כח}** וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב אַרְבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וַיָּבֹאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה: (פ)

מלכים א פרק-י

{א} וּמַלְכַת שִׁבָּא שָׁמְעַת אֶת שְׁמַע שְׁלֹמֹה לְשֵׁם יְהוָה וַתָּבֵא וַתִּנְסָתוֹ בְּחִידוֹת: **{ב}** וַתָּבֵא יְרוּשָׁלַם בְּחִיל כְּבֹד מְאֹד גְּמִלִים נְשָׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב מְאֹד וְאֶבֶן יְקָרָה וַתָּבֵא אֶל שְׁלֹמֹה וַתִּדְבַּר אֵלָיו אֶת כָּל אֲשֶׁר הָיָה עִם לְבָבָהּ: **{ג}** וַיִּגְדַּל לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת כָּל דְּבָרֶיהָ לֹא הָיָה דְבַר נֶעְלָם

מן המלך אשר לא הגיד לה: **ד** ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה: **ה** ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד (משרתו) משרתיו ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היה בה עוד ריח: **ו** ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך: **ז** ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר שמעתי: **ח** אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך: **ט** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעולם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה: **י** ותתן למלך מאה ועשרים כפר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: **יא** וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה: **יב** ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה: **יג** והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה: **יד** ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש מאות ששים ושש כפר זהב: **טו** לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות הארץ: **טז** ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: **יז** ושלוש מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון: **יח** ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: **יט** שש מעלות לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: **כ** ושנים עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות: **כא** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה למאומה: **כב** כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלוש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים: **כג** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: **כד** וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו: **כה** והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסיים ופרדים דבר שנה בשנה: **כו** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: **כז** ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן

כשקמים אשר בשפלה לרב: **כח** ומוצא הסוסיים אשר לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו מקוה במחיר: **כט** ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוסי בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ולמלכי ארם בידם יצאו: (פ)

מלכים א פרק-יא

א והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות אדמית צדנית חתית: **ב** מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: **ג** ויהי לו נשים שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את לבו: **ד** ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: **ה** וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: **ו** ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד אביו: (ס) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון: **ז** וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: **ח** ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: **ט** וצוה אליו על הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה: (פ) **יא** ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: **יב** אך בימיה לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנה אקרענה: **יג** רק את כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנה למען דוד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי: **יד** ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום: **טו** ויהי בהיות דוד את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את החללים ויהי כל זכר באדום: **טז** כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום: **יז** ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן: **יח** ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן לו: **יט** וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה: **כ** ותלד לו

אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס בתוך בית פרעה ויהי
גנבת בית פרעה בתוך בני פרעה: **{כא}** והדד שמע במצרים כי שכב
דוד עם אבתיו וכי מת יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלך אל ארצו: **{כב}** ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנה
מבקש ללכת אל ארצה ויאמר לא כי שלח תשלחני: **{כג}** ויקם אלהים
לו שטן את רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר מלך צובה אדניו:
{כד} ויקבץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק
וישבו בה וימלכו בדמשק: **{כה}** ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה ואת
הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם: (פ) **{כו}** וירבעם בן
נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה
וירם יד במלך: **{כז}** וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את
המלוא סגר את פרץ עיר דוד אביו: **{כח}** והאיש ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל סבל בית יוסף:
(ס) **{כט}** ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה
השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם
בשדה: **{ל}** ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים
עשר קרעים: **{לא}** ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את
עשרה השבטים: **{לב}** והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד ולמען
ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: **{לג}** יען אשר
עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם
אלהי בני עמון ולא הלכו בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי
כדוד אביו: **{לד}** ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי:
{לה} ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים:
{לו} ולבנו אתן שבט אחד למען היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: **{לז}** ואתך אקח
ומלכת בכל אשר תאווה נפשך והיית מלך על ישראל: **{לח}** והיה אם
תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמור
חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנית לי בית נאמן
כאשר בנית לדוד ונתתי לך את ישראל: **{לט}** ואענה את זרע דוד
למען זאת אך לא כל הימים: (ס) **{מ}** ויבקש שלמה להמית את ירבעם
ויקם ירבעם ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד
מות שלמה: **{מא}** ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחקמתו הלוא הם
כתבים על ספר דברי שלמה: **{מב}** והימים אשר מלך שלמה בירושלם

על כל ישראל ארבעים שנה: **מג** וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו: (o)

מלכים א פרק-יב

א וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אתו: **ב** ויהי כשמע רבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב רבעם במצרים: **ג** וישלחו ויקראו לו (ויבאו) ויבא רבעם וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: **ד** אביה הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביה הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך: **ה** ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם: **ו** ויזעזע המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: **ז** (וידבר) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים: **ח** ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו ויזעזע את הילדים אשר גדלו אתו אשר העמדים לפניו: **ט** ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביה עלינו: **י** וידברו אליו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם הזה אשר דברו אליה לאמר אביה הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני עבה ממתני אבי: **יא** ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: **יב** (ויבו) ויבוא רבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי: **יג** ויען המלך את העם קשה ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצו: **יד** וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: **טו** ולא שמע המלך אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני אל רבעם בן נבט: **טז** וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בן ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד וילך ישראל לאהליו: **יז** ובני ישראל הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם: (פ) **יח** וישלח המלך

רחבעם את אדרם אשר על המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: **{יט}** ויפשו ישראל בבית דוד עד היום הזה: **{ס}** **{כ}** ויהי כשמע כל ישראל כי שב רבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו: **{כא}** (ויבאו) ויבא רחבעם ירושלים ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: **{כב}** **{פ}** ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלהים לאמר: **{כג}** אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: **{כד}** כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם בני ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את דבר יהוה וישבו ללקת כדבר יהוה: **{כה}** **{ס}** ויבן רבעם את שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את פנואל: **{כו}** ויאמר רבעם בלבבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: **{כז}** אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל רחבעם מלך יהודה: **{כח}** ויזעזע המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: **{כט}** וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדן: **{ל}** ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד דן: **{לא}** ויעש את בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא היו מבני לוי: **{לב}** ויעש רבעם חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש כסליו אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד בבית אל את כהני הבמות אשר עשה: **{לג}** ויעל על המזבח אשר עשה בבית אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר בדא (מלבד) מלבו ויעש חג לבני ישראל ויעל על המזבח להקטיר: **{פ}**

מלכים א פרק-יג

{א} והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר: **{ב}** ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך: **{ג}** ונתן

ביזם ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו: **ד** ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו: **ה** והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה: **ו** ויען המלך ויאמר אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה: **ז** וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לה מתת: **ח** ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה: **ט** כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת: **י** וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בא בה אל בית אל: **יא** ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרים לאביהם: **יב** וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה: **יג** ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו: **יד** וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני: **טו** ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם: **טז** ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: **יז** כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה: **יח** ויאמר לו גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו: **יט** וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים: **כ** ויהי הם יושבים אל השלחן **פ** ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו: **כא** ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוה יהוה אלהיך: **כב** ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתיך: **כג** ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: **כד** וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה: **כה** והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה: **כו** וישמע הנביא אשר

הָשִׁיבוּ מִן הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר מָרָה אֶת פִּי יְהוָה וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה לְאֲרִיָּה וַיִּשְׁבְּרֵהוּ וַיִּמְתְּהוּ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ: **{כז}** וַיְדַבֵּר אֶל בְּנָיו לֵאמֹר חֲבֹשׁוּ לִי אֶת הַחֲמוֹר וַיִּחְבְּשׁוּ: **{כח}** וַיִּלֶּךְ וַיִּמְצָא אֶת נִבְלָתוֹ מִשְׁלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ וַחֲמוֹר וְהָאֲרִיָּה עִמָּדִים אֶצֶל הַנִּבְלָה לֹא אָכַל הָאֲרִיָּה אֶת הַנִּבְלָה וְלֹא שָׁבַר אֶת הַחֲמוֹר: **{כט}** וַיִּשָּׂא הַנְּבִיא אֶת נִבְלַת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֵהוּ אֶל הַחֲמוֹר וַיִּשְׁיִבֵהוּ וַיָּבֵא אֶל עִיר הַנְּבִיא הַזֶּקֶן לִסְפֹּד וַלְקַבְּרוֹ: **{ל}** וַיִּנַּח אֶת נִבְלָתוֹ בְּקַבְּרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוּא אָחִי: **{לא}** וַיְהִי אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל בְּנָיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וַקְּבַרְתֶּם אֹתִי בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר אִישׁ הָאֱלֹהִים קָבַר בּוֹ אֶצֶל עֲצַמֹתָיו הַנִּיחוּ אֶת עֲצַמֹתַי: **{לב}** כִּי הִיא יְהוָה הַדֹּבֵר אֲשֶׁר קָרָא בַּדָּבָר יְהוָה עַל הַמַּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית אֵל וְעַל כָּל בְּתֵי הַבַּמֹּת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן: **{לג}** אַחֲרֵי הַדָּבָר הַזֶּה לֹא שָׁב יָרְבֵּעַם מִדַּרְכּוֹ הַרְעָה וַיִּשָּׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם כַּהֲנִי בְּמוֹת הַחֹפֶץ יִמְלֹא אֶת יָדוֹ וַיְהִי כַּהֲנִי בְּמוֹת: **{לד}** וַיְהִי בַּדָּבָר הַזֶּה לְחֻטְאֵת בֵּית יָרְבֵּעַם וּלְהַכְחִיד וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: **{פ}**

מלכים א פרק-יד

{א} בַּעַת הַהִיא חָלָה אַבְיָה בֶן יָרְבֵּעַם: **{ב}** וַיֹּאמֶר יָרְבֵּעַם לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי נָא וְהִשְׁתַּנִּיתִי וְלֹא יָדְעוּ כִּי (אֹתִי) אֶתְּ אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם וְהִלַּכְתְּ שְׁלֵה הַנָּה שֵׁם אַחֲיָה הַנְּבִיא הוּא דָּבָר עָלַי לְמִלְךָ עַל הָעָם הַזֶּה: **{ג}** וַלְקַחְתְּ בִּידְךָ עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִקְדִים וּבִקְבֵקֵי דָבָשׁ וּבָאת אֵלָיו הוּא יִגִּיד לְךָ מָה יְהוָה לִנְעָר: **{ד}** וַתַּעַשׂ כֵּן אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם וַתִּקֶּם וַתִּלְךָ שְׁלֵה וַתָּבֵא בֵּית אַחֲיָה וְאַחֲיָהּ לֹא יָכַל לִרְאוֹת כִּי קָמוּ עֵינָיו מִשִּׁיבוֹ: **{ה}** וַיְהוָה אָמַר אֶל אַחֲיָהּ הַנָּה אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם בָּאָה לְדַרְשׁ דָּבָר מֵעִמָּךְ אֵל בְּנֵה כִּי חָלָה הוּא כְּזֶה וְכִזֶּה תִּדְבָר אֵלָיָה וַיְהִי כַּבָּאָה וְהִיא מִתְנַפְּרָה: **{ו}** וַיְהִי כִשְׁמַע אַחֲיָהּ אֶת קוֹל רַגְלֶיהָ בָּאָה בַּפֶּתַח וַיֹּאמֶר בָּאִי אִשְׁתִּי יָרְבֵּעַם לְמָה זֶה אֶת מִתְנַפְּרָה וְאַנְכִי שְׁלוּחַ אֵלָיָה קִשָּׁה: **{ז}** לְכִי אָמַרְתִּי לְיָרְבֵּעַם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הָרִימְתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתְּנָךְ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: **{ח}** וְאַקְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתְּנָה לָךְ וְלֹא הִיִּיתְּ כְּעַבְדֵי דָוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְאַשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּכָל לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת רַק הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָי: **{ט}** וַתִּרַע לַעֲשׂוֹת מִכָּל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ וַתִּלְךָ וַתַּעֲשֶׂה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרָיִם וּמִסְכּוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֹתִי הִשְׁלַכְתְּ אַחֲרַי גֹּיִם: **{י}** לְכִן הַנְּנִי מִבֵּית רָעָה אֵל בֵּית יָרְבֵּעַם וְהִכְרַתִּי לְיָרְבֵּעַם מִשְׁתֵּינִ בְּקִיר עֲצוֹר

וְעָזַב בְּיִשְׂרָאֵל וּבְעֵרְתִי אַחֲרֵי בַיִת יְרֻבְעָם כַּאֲשֶׁר יַבְעַר הַגִּלְגַּל עַד תָּמוּ:
{יא} הַמֶּת לְיְרֻבְעָם בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֶּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף
הַשָּׁמַיִם כִּי יִהְיֶה דְבַר: {יב} וְאֵת קוּמֵי לְכִי לְבֵיתְךָ בְּבֹאֶה רַגְלֶיךָ הַעִירָה
וּמֵת הַיָּלֵד: {יג} וְסִפְדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל וְקִבְרוּ אֹתוֹ כִּי זֶה לְבִדּוֹ יָבֹא
לְיְרֻבְעָם אֶל קִבְרָה יַעֲן נִמְצָא בּוֹ דְבַר טוֹב אֶל יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית
יְרֻבְעָם: {יד} וְהַקִּיִּם יִהְיֶה לוֹ מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת בַּיִת
יְרֻבְעָם זֶה הַיּוֹם וְיָמָה גַּם עֲתָה: {טו} וְהָפָה יִהְיֶה אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד
הַקִּנָּה בַּיָּמִים וְנִתְּשָׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן
לְאַבּוֹתֵיהֶם וְזָרָם מֵעַבְרָה לְנֶהָר יַעֲן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת אֲשֵׁרֵיהֶם מְכַעֲסִים
אֶת יִהְוָה: {טז} וַיִּתֵּן אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגַּל חַטָּאוֹת יְרֻבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר
הֶחְטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: {יז} וַתִּקֶּם אֲשֶׁת יְרֻבְעָם וַתִּלְךָ וַתִּבֹּא תִרְצָתָהּ הִיא
בָּאָה בְּסוֹף הַבַּיִת וְהִנֵּעַר מֵת: {יח} וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל
כַּדְּבַר יִהְוָה אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד עַבְדּוֹ אַחֲיָהוּ הַנָּבִיא: {יט} וַיִּתֵּר דְּבַר יְרֻבְעָם
אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֲשֶׁר מָלַךְ הֵנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל: {כ} וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יְרֻבְעָם עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם
אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ נָדָב בְּנוֹ תַחְתָּיו: (פ) {כא} וַרְחֲבֵעָם בֶּן שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ
בִּיהוּדָה בֶּן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחֲבֵעָם בְּמַלְכוֹ וַיִּשְׁבַּע עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם הַעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יִהְוָה לְשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׁם אָמוֹ נַעֲמָה הָעַמּוֹנִית: {כב} וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הַרַע בְּעֵינֵי יִהְוָה וַיִּקְנָאוּ
אֹתוֹ מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בְּחַטָּאתָם אֲשֶׁר חָטְאוּ: {כג} וַיִּבְנוּ גַם הֵמָּה
לָהֶם בָּמוֹת וּמִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל גְּבֻעָה גְבוּהָ וַתַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן:
{כד} וְגַם קִדְּשׁ הָיָה בָאָרֶץ עָשׂוּ כְּכֹל הַתּוֹעֵבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יִהְוָה
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (פ) {כה} וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמֶלֶךְ רְחֲבֵעָם עָלָה
(שׁוֹשֶׁק) שִׁישֶׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלַם: {כו} וַיִּקַּח אֶת אֲצִרוֹת בַּיִת
יִהְוָה וְאֶת אוֹצְרוֹת בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת כָּל מַגְנֵי הַזָּהָב
אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה: {כז} וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחֲבֵעָם תַּחְתָּם מַגְנֵי נְחֹשֶׁת
וְהַפְּקִיד עַל יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשְּׂמֵרִים פָּתַח בַּיִת הַמֶּלֶךְ: {כח} וַיְהִי מִדֵּי
בֹא הַמֶּלֶךְ בַּיִת יִהְוָה יִשְׂאוּם הָרָצִים וְהַשִּׁיבוּם אֶל תַּא הָרָצִים: {כט} וַיִּתֵּר
דְּבַרֵי רְחֲבֵעָם וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵמָּה כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבַרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יְהוּדָה: {ל} וּמִלְחָמָה הִיְתָה בֵּין רְחֲבֵעָם וּבֵין יְרֻבְעָם כָּל הַיָּמִים:
{לא} וַיִּשְׁכַּב רְחֲבֵעָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשָׁם אָמוֹ
נַעֲמָה הָעַמּוֹנִית וַיִּמְלֹךְ אָבִים בְּנוֹ תַחְתָּיו: (פ)

מלכים א פרק-טו

א ובשנת שמונה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים על יהודה:
ב שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום: **ג** וילך
בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו: **ד** כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם
להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: **ה** אשר עשה דוד את
הישר בעיני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה
החתי: **ו** ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: **ז** ויתר
דברי אבים וכל אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם: **ח** וישכב אבים
עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו: (פ)
ט ובשנת עשרים לירבעם מלך ישראל מלך אסא מלך יהודה:
י וארבעים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישלום:
יא ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו: **יב** ויעבר הקדשים מן
הארץ ויסר את כל הגללים אשר עשו אבתיו: **יג** וגם את מעכה אמו
ויסרה מגבירה אשר עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
וישרף בנחל קדרון: **יד** והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם
יהוה כל ימיו: **טו** ויבא את קדשי אביו (וקדשו) וקדשי בית יהוה כסף
וזהב וכלים: **טז** ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל
ימיהם: **יז** ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יצא ובא לאסא מלך יהודה: **יח** ויקח אסא את כל הכסף והזהב
הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית (מלך) המלך ויתנם
ביד עבדיו וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך
ארם הישב בדמשק לאמר: **יט** ברית ביני ובינך בין אבי ובין אביך
הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך
ישראל ויעלה מעלי: **כ** וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי
החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת אבל בית
מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ נפתלי: **כא** ויהי כשמע בעשא ויחדל
מבנות את הרמה וישב בתרצה: **כב** והמלך אסא השמיע את כל
יהודה אין נקי וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן
בם המלך אסא את גבע בנימן ואת המצפה: **כג** ויתר כל דברי אסא
וכל גבורתו וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת זקנתו חלה את רגליו:
כד וישכב אסא עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
הושפט בנו תחתיו: (פ) **כה** ונדב בן ירבעם מלך על ישראל בשנת

שְׁתִּים לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: **{כו}** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וַיַּחֲטִיאוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הֶחְטִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל: **{כז}** וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן אַחִיָּה לְבֵית יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֵׁתִים וַנִּדְּב וְכָל יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל גִּבְתּוֹן: **{כח}** וַיִּמְתְּהוּ בַּעֲשָׂא בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו: **{כט}** וַיְהִי כְּמָלְכוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית יִרְבְּעָם לֹא הִשְׁאִיר כָּל נִשְׁמָה לִירְבְּעָם עַד הַשְּׁמַדוֹ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד עַבְדּוֹ אַחִיָּה הַשִּׁילֹנִי: **{ל}** עַל חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הֶחְטִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: **{לא}** וַיִּתֵּר דָּבָרִי נִדְּב וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **{לב}** וַיִּמְלַחֲמָה הַיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵיהֶם: (פ) **{לג}** בְּשָׁנַת שְׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בֶן אַחִיָּה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה: **{לד}** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדֶרֶךְ יִרְבְּעָם וַיַּחֲטִיאוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הֶחְטִיאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל: (ו)

מלכים א פרק-טז

{א} וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יְהוּא בֶן חֲנָנִי עַל בַּעֲשָׂא לֵאמֹר: **{ב}** יַעַן אֲשֶׁר הִרְמִיתִיךָ מִן הָעֶפְרָיִם וְאַתָּנֶךָ נֶגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַתִּלְךָ בְּדֶרֶךְ יִרְבְּעָם וַתַּחֲטִיאוּ אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיֵּסֵנִי בְּחַטָּאתָם: **{ג}** הֲנִי מִבְּעִיר אַחֲרֵי בַעֲשָׂא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנִתַּתִּי אֶת בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבְּעָם בֶּן נְבֹט: **{ד}** הַמֵּת לְבַעֲשָׂא בְּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת לוֹ בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם: **{ה}** וַיִּתֵּר דְּבָרִי בַּעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּגְבַּרְתּוּ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **{ו}** וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּתַרְצָה וַיִּמְלֹךְ אֱלֹהֵי בְנוֹ תַּחְתָּיו: **{ז}** וְגַם בְּיַד יְהוּא בֶן חֲנָנִי הִנְבִּיא דְבַר יְהוָה הִיא אֶל בַּעֲשָׂא וְאֵל בֵּיתוֹ וְעַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהִכְעִיֵּסוֹ בְּמַעֲשָׂה יְדִיו לְהַיּוֹת כְּבֵית יִרְבְּעָם וְעַל אֲשֶׁר הִכָּה אֹתוֹ: (פ) **{ח}** בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ אֱלֹהֵי בֶן בַּעֲשָׂא עַל יִשְׂרָאֵל בְּתַרְצָה שְׁנַתִּים: **{ט}** וַיִּקְשֶׁר עָלָיו עַבְדּוֹ זְמָרִי שֶׁר מַחְצִית הָרֶכֶב וְהוּא בְּתַרְצָה שִׁתָּה שְׁפֹר בֵּית אַרְצָא אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת בְּתַרְצָה: **{י}** וַיָּבֵא זְמָרִי וַיִּכְהוּ וַיִּמְתְּהוּ בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשֵׁבַע לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו: **{יא}** וַיְהִי כְּמָלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת כָּל בֵּית בַּעֲשָׂא לֹא הִשְׁאִיר לוֹ מִשְׁתֵּין בְּקִיר וְגֹאֲלִיו וְרַעְהוּ: **{יב}** וַיִּשְׁמַד זְמָרִי אֶת כָּל בֵּית בַּעֲשָׂא

כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל בַּעֲשָׂא בֶּיַד יְהוּא הַנְּבִיא: **{יג}** אֶל כָּל חַטָּאוֹת
בַּעֲשָׂא וְחַטָּאוֹת אֱלֹהֵי בְנוֹ אֲשֶׁר חֲטָאוּ וְאֲשֶׁר הֲחִטְיָאוּ אֶת יִשְׂרָאֵל
לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהֶם: **{יד}** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֱלֹהֵי וְכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹוא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: (פ)
{טו} בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זִמְרִי שִׁבְעַת
יָמִים בְּתַרְצָה וְהָעָם חֲנִים עַל גְּבַתּוֹן אֲשֶׁר לְפָלְשִׁתִּים: **{טז}** וַיִּשְׁמַע הָעָם
הַחֲנִים לֵאמֹר קִשֶׁר זִמְרִי וְגַם הִפָּה אֶת הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלֹכוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת
עֲמָרִי שֶׁר צָבָא עַל יִשְׂרָאֵל בִּיזוֹם הֵהוּא בַּמַּחְנֶה: **{יז}** וַיַּעֲלֶה עֲמָרִי וְכָל
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגְּבַתּוֹן וַיִּצְרוּ עַל תַּרְצָה: **{יח}** וַיְהִי כִּרְאוֹת זִמְרִי כִּי נִלְכְּדָה
הָעִיר וַיָּבֵא אֶל אַרְמוֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת בֵּית מֶלֶךְ בְּאֵשׁ וַיָּמָת:
{יט} עַל (חַטָּאוֹת) חַטָּאוֹתָיו אֲשֶׁר חֲטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה לְלַכֵּת
בְּדֶרֶךְ יָרְבֵּעַם וּבַחַטָּאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: **{כ}** וַיִּתֵּר
דְּבָרֵי זִמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קִשֶׁר הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: (פ) **{כא}** אַז יִחַלֵּק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי חֲצֵי הָעָם הָיָה
אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן גִּינַת לְהַמְלִיכֹו וְהַחֲצֵי אַחֲרֵי עֲמָרִי: **{כב}** וַיִּחְזַק הָעָם אֲשֶׁר
אַחֲרֵי עֲמָרִי אֶת הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן גִּינַת וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עֲמָרִי:
(פ) **{כג}** בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ עֲמָרִי עַל
יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה בְּתַרְצָה מֶלֶךְ שֵׁשׁ שָׁנִים: **{כד}** וַיִּקֶּן אֶת הָהָר
שְׁמֶרוֹן מֵאֵת שְׁמֶר בְּכַפְרִים כֶּסֶף וַיִּבֶן אֶת הָהָר וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הָעִיר
אֲשֶׁר בָּנָה עַל שֵׁם שְׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר שְׁמֶרוֹן: **{כה}** וַיַּעֲשֶׂה עֲמָרִי הָרַע
בְּעֵינָי יְהוָה וַיַּרְע מְכַל אֲשֶׁר לְפָנָיו: **{כו}** וַיִּלֶּךְ בְּכָל דֶּרֶךְ יָרְבֵּעַם בֶּן נָבֹט
(וּבַחַטָּאוֹתָיו) וּבַחַטָּאוֹתָיו אֲשֶׁר הֲחִטְיָא אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהֶם: **{כז}** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי עֲמָרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:
{כח} וַיִּשְׁכַּב עֲמָרִי עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֶרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְזָב בְּנוֹ תַחְתָּיו:
(פ) **{כט}** וְאַחְזָב בֶּן עֲמָרִי מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
לְאַסָּא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְזָב בֶּן עֲמָרִי עַל יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֶרוֹן עֶשְׂרִים
וּשְׁתֵּים שָׁנָה: **{ל}** וַיַּעַשׂ אַחְזָב בֶּן עֲמָרִי הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה מְכַל אֲשֶׁר
לְפָנָיו: **{לא}** וַיְהִי הַנֶּקֶל לְכַתּוֹ בַּחַטָּאוֹת יָרְבֵּעַם בֶּן נָבֹט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת
אִיזָבֵל בַּת אֶתְבַּעַל מֶלֶךְ צִידוֹנִים וַיִּלָּךְ וַיַּעֲבֹד אֶת הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ:
{לב} וַיִּקֶּם מִזְבֵּחַ לַבַּעַל בֵּית הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשְׁמֶרוֹן: **{לג}** וַיַּעַשׂ
אַחְזָב אֶת הָאִשְׁרָה וַיִּזְסֹף אַחְזָב לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מְכַל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו: **{לד}** בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית
הָאֵלִי אֶת יְרִיחָה בְּאַבְיָרָם בְּכָרוֹ יִסְדָּה (וּבַשְּׂגִיב) וּבַשְּׂגִיב צָעִירוֹ הַצִּיב
דְּלַתֶיהָ כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן: (ו)

מלכים א פרק-יז

{א} וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּשׁוּבִי מִתְּשׁוּבִי גִלְעָד אֶל אַחָב חֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִמָּדְתִּי לְפָנָיו אִם יְהִי הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם לְפִי דְבָרִי: **{ב}** וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: **{ג}** לָךְ מִזֶּה וּפְנִיתָ לָךְ קִדְמָה וְנִסְתַּרְתָּ בְּנַחַל כָּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: **{ד}** וְהָיָה מִהֲנַחֵל תִּשָּׁתֶּה וְאֶת הָעֲרָבִים צִוִּיתִי לְכַלְכְּלָךְ שֵׁם: **{ה}** וַיֵּלֶךְ וַיַּעַשׂ כְּדַבַּר יְהוָה וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב בְּנַחַל כָּרִית אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּרְדֵּן: **{ו}** וְהָעֲרָבִים מְבִיאִים לוֹ לֶחֶם וּבֶשֶׂר בַּבֶּקֶר וּלְחֵם וּבֶשֶׂר בְּעָרַב וּמִן הַנַּחַל יִשְׁתֶּה: **{ז}** וַיְהִי מִקְּץ יָמָיו וַיֵּיבֶשׂ הַנַּחַל כִּי לֹא הָיָה גֶשֶׁם בְּאַרְצָךְ: **{ח}** וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר: **{ט}** קוּם לָךְ צֶרְפֶּתָה אֲשֶׁר לְצִידוֹן וַיִּשְׁבֹּת שֵׁם הַנָּה צִוִּיתִי שֵׁם אִשָּׁה אֱלִמְנָה לְכַלְכְּלָךְ: **{י}** וַיֵּקָם וַיֵּלֶךְ צֶרְפֶּתָה וַיָּבֵא אֶל פֶּתַח הָעִיר וְהָנָה שֵׁם אִשָּׁה אֱלִמְנָה מִקְּשֻׁשֶׁת עֲצִים וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר קְחִי נָא לִי מִעֵט מִיָּמִים בְּכָלִי וְאַשְׁתֶּה: **{יא}** וַתֵּלֶךְ לִקְחוֹת וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר לִקְחִי נָא לִי פֶתַח לֶחֶם בְּיַדְךָ: **{יב}** וַתֹּאמֶר חֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֵשׁ לִי מַעוֹג כִּי אִם מְלֶאכֶת כַּף קִמַּח בַּכַּד וּמִעֵט שֶׁמֶן בַּצִּפְחוֹת וְהִנְנִי מִקְּשֻׁשֶׁת שָׁנִים עֲצִים וּבָאֲתִי וְעִשִּׂיתִיהוּ לִי וּלְבָנָי וְאֶכְלֵנָהּ: **{יג}** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֵי עָשִׂי כְּדַבְּרֶךָ אַךְ עָשִׂי לִי מִשָּׁם עֲגָה קִטְנָה בְּרֹאשָׁנָה וְהוֹצֵאתִי לִי וְלָךְ וּלְבָנֶךָ תַעֲשִׂי בְּאַחֲרָנָה: **{יד}** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּד הַקִּמַּח לֹא תִכְלָה וְצִפְחוֹת הַשֶּׁמֶן לֹא תַחֲסֹר עַד יוֹם (תַּתֵּן) תַּת יְהוָה גֶּשֶׁם עַל פְּנֵי הָאָדְמָה: **{טו}** וַתֵּלֶךְ וַתַּעֲשֶׂה כְּדַבַּר אֱלֹהֵי וַתֹּאכַל (הוּא) (וְהִיא) הִיא וְהוּא וּבֵיתָה יָמָיו: **{טז}** כֹּד הַקִּמַּח לֹא כָלְתָה וְצִפְחוֹת הַשֶּׁמֶן לֹא חִסֵּר כְּדַבַּר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אֱלֹהֵי: **{יז}** וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בֶן הָאִשָּׁה בְּעַלְת הַבַּיִת וַיְהִי חָלִיָּו חֲזַק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נְשִׁמָּה: **{יח}** וַתֹּאמֶר אֵל אֱלֹהֵי מֶה לִּי וְלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאתָ אֵלַי לְהַזְכִּיר אֶת עוֹנִי וְלְהַמִּית אֶת בְּנִי: **{יט}** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ תְּנִי לִי אֶת בְּנֶךָ וַיִּקְחֵהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֵהוּ אֶל הָעֵלְיָה אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבֵהוּ עַל מִטָּתוֹ: **{כ}** וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי הַגֶּם עַל הָאֱלִמְנָה אֲשֶׁר אֲנִי מִתְּגוֹרֵר עִמָּה הֲרֵעוֹתָ לְהַמִּית אֶת בְּנָהּ: **{כא}** וַיִּתְמַדְד עַל הַיֶּלֶד שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי תִשָּׁב נָא נַפְשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל קִרְבּוֹ: **{כב}** וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל אֱלֹהֵי וַתִּשָּׁב נַפְשׁ הַיֶּלֶד עַל קִרְבּוֹ וַיְחִי: **{כג}** וַיִּקַּח אֱלֹהֵי אֶת הַיֶּלֶד וַיְרִדֵהוּ מִן הָעֵלְיָה הַבַּיִתָּה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ רְאִי חֵי בְנֶךָ: **{כד}** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל אֱלֹהֵי עָתָה זֶה יִדְעֵתִי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אָתָּה וְדַבַּר יְהוָה בְּפִיךָ אָמֵת: **{כה}**

מלכים א פרק-יח

א ויהי ימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטור על פני האדמה: **ב** וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: **ג** ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה ירא את יהוה מאד: **ד** ויהי בהכרית איזבל את נביאי יהוה ויקח עבדיו מאה נבאים ויחביאם חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים: **ה** ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעיני המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה: **ו** ויחלקו להם את הארץ לעבר בה אחאב הלק בדרך אחד לבדו ועבדיו הלק בדרך אחד לבדו: **ז** ויהי עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו: **ח** ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו: **ט** ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: **י** חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה: **יא** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו: **יב** והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אשר לא אדע ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והרגני ועבדך ירא את יהוה מנערי: **יג** הלא הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: **יד** ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו והרגני: **טו** ויאמר אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: **טז** וילך עבדיו לקראת אחאב ויגד לו וילך אחאב לקראת אליהו: **יז** ויהי כראות אחאב את אליהו ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל: **יח** ויאמר לא עכרת את ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות יהוה ותלך אחרי הבעלים: **יט** ועתה שלח קבץ אלי את כל ישראל אל הר הפרמל ואת נביאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: **כ** וישלח אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים אל הר הפרמל: **כא** ויגש אליהו אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: **כב** ויאמר אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש: **כג** ויתנו

לנו שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיְשִׂימוּ עַל הָעֵצִים
וְאִשׁ לֹא יִשְׂימוּ וְאִנִּי אֶעֱשֶׂה אֶת הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְתִּי עַל הָעֵצִים וְאִשׁ לֹא
אֲשִׂים: **{כד}** וַיִּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִנִּי אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יַעֲנֶה בְּאִשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב
הַדָּבָר: **{כה}** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְנָבִיאֵי הַבַּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ
רֹאשָׁנָה כִּי אַתֶּם הַרְבִּיּוֹת וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאִשׁ לֹא תִשְׂימוּ:
{כו} וַיִּקְחוּ אֶת הַפָּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מִהַבְּקָר
וְעַד הַצֹּהֲרִים לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאִין קוֹל וְאִין עֲנֵה וַיִּפְסְחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר עָשָׂה: **{כז}** וַיְהִי בַצֹּהֲרִים וַיְהִי תֵּל בָּהֶם אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְּקוֹל
גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי שִׁיג לוֹ וְכִי דֶרֶךְ לוֹ אוֹלֵי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְץ:
{כח} וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כְּמִשְׁפָּטָם בַּחֲרָבוֹת וּבְרִמְחִים עַד שִׁפְךָ
דָּם עֲלֵיהֶם: **{כט}** וַיְהִי כַעֲבַר הַצֹּהֲרִים וַיִּתְנַבְּאוּ עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין
קוֹל וְאִין עֲנֵה וְאִין קֹשֶׁב: **{ל}** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְכָל הָעָם גִּשׁוּ אֵלַי וַיִּגְשׁוּ כָל
הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת מִזְבַּח יְהוָה הַהַרוֹס: **{לא}** וַיִּקַּח אֱלֹהֵינוּ שְׁתֵּי
עֲשָׂרָה אַבְנִים כְּמִסְפַּר שְׁבֻטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר
יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמִי: **{לב}** וַיִּבְנֶה אֶת הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעֲשֶׂה
תַּעֲלָה כְּבֵית סֹאתִים זָרַע סָבִיב לְמִזְבֵּחַ: **{לג}** וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיִּנְתַּח
אֶת הַפָּר וַיִּשֶׂם עַל הָעֵצִים: **{לד}** וַיֹּאמֶר מִלֹּא אֲרַבְּעָה כַדִּים מִיָּם וַיִּצְקוּ
עַל הָעֵלָה וְעַל הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שְׁנוֹ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁ וַיִּשְׁלְשׁוּ:
{לה} וַיִּלְכוּ הַמַּיִם סָבִיב לְמִזְבֵּחַ וְגַם אֶת הַתַּעֲלָה מִלֹּא מַיִם: **{לו}** וַיְהִי
בַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגֹּשׁ אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאִנִּי עַבְדְּךָ (וּבַדְּבָרֶיךָ)
וּבַדְּבָרֶיךָ עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: **{לז}** עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם
הַזֶּה כִּי אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הִסַּבְתָּ אֶת לְבָב אַחֲרֵנִית:
{לח} וַתִּפֹּל אִשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת הָעֵלָה וְאֶת הָעֵצִים וְאֶת הָאַבְנִים וְאֶת
הָעֶפֶר וְאֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתַּעֲלָה לַחֲכָה: **{לט}** וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל
פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: **{מ}** וַיֹּאמֶר
אֱלֹהֵינוּ לָהֶם תִּפְשׁוּ אֶת נְבִיאֵי הַבַּעַל אִישׁ אֶל יְמִלְט מֵהֶם וַיִּתְּפְשׂוּם
וַיִּזְרְדוּם אֱלֹהֵינוּ אֶל נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם שָׁם: **{מא}** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ לְאַחָב
עֲלֵה אֶכֶל וְשָׂתֵה כִּי קוֹל הַמּוֹן הַגֹּשֶׁם: **{מב}** וַיַּעֲלֵה אַחָב לְאֶכֶל וּלְשִׂתוֹת
וְאֱלֹהֵינוּ עָלָה אֶל רֹאשׁ הַפְּרָמֶל וַיִּגְהַר אַרְצָה וַיִּשֶׂם פָּנָיו בֵּין (בְּרוֹכוֹ) בְּרַכּוֹ:
{מג} וַיֹּאמֶר אֶל נַעֲרוֹ עֲלֵה נָא הַבֵּט דֶּרֶךְ יָם וַיַּעַל וַיִּבֵּט וַיֹּאמֶר אִין מְאוּמָה
וַיֹּאמֶר שֶׁב שֶׁבֶע פְּעָמִים: **{מד}** וַיְהִי בַשַּׁבְּעִית וַיֹּאמֶר הִנֵּה עַב קִטְנָה כְּכַף
אִישׁ עָלָה מַיִם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אָמֵר אֶל אַחָב אָסֹר וְרַד וְלֹא יַעֲצֹרְכָה
הַגֹּשֶׁם: **{מה}** וַיְהִי עַד כֹּה וְעַד כֹּה וְהַשְּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עֲבִים וְרוּחַ וַיְהִי

גַּשְׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָהּ: {מו} וַיַּד יְהוָה הַיְתֵה אֶל אֱלֹהֵיוֹ וַיִּשְׁנֶה מִתְּנִיּוֹ וַיִּרְץ לִפְנֵי אַחָב עַד בְּאֶכָה יִזְרְעֵאלָהּ:

מלכים א פרק-יט

{א} וַיִּגַּד אַחָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיוֹ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֵת כָּל הַנְּבִיאִים בְּחָרֵב: {ב} וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מַלְאָךְ אֶל אֱלֹהֵיוֹ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּן כִּי כַעַת מָחָר אֲשִׁים אֵת נַפְשְׁךָ כַּנֶּפֶשׁ אֶחָד מֵהֶם: {ג} וַיֵּרָא וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בָּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֵת נַעְרוֹ שָׁם: {ד} וְהוּא הֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם (אחת) אָחָד וַיִּשְׁאַל אֵת נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר רַב עֵתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי לֹא טוֹב אֲנִכִּי מֵאֲבֹתַי: {ה} וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רֶתֶם אָחָד וְהִנֵּה זֶה מַלְאָךְ נֹגַע בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם אֲכוּל: {ו} וַיִּבֹט וְהִנֵּה מֵרָאשִׁיתָיו עֵגֶת רְצָפִים וְצַפְחַת מַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּי וַיֵּשֶׁב וַיִּשְׁכַּב: {ז} וַיֵּשֶׁב מַלְאָךְ יְהוָה שְׁנִית וַיִּגַּע בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל כִּי רַב מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ: {ח} וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חָרֵב: {ט} וַיָּבֵא שָׁם אֶל הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם וְהִנֵּה דָבָר יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פֶּה אֱלֹהֵיוֹ: {י} וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאוֹתֶר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֹשׁוּ אֵת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: {יא} וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמַּדְתָּ בְּהַר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֲזַק מִפָּרֶקֶת הָרִים וּמִשֶׁבֶר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאֶחָד הָרוּחַ רָעַשׁ לֹא בְרַעַשׁ יְהוָה: {יב} וְאַחֵר הָרַעַשׁ אֲשֶׁר לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחֵר הָאֵשׁ קוּל דְּמָמָה דִּקְהָה: {יג} וַיְהִי כַּשְּׁמַע אֱלֹהֵיוֹ וַיִּלֵּט פָּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיִּצֵּא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוּל וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פֶּה אֱלֹהֵיוֹ: {יד} וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֵת נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאוֹתֶר אֲנִי לְבַדִּי וַיִּבְקֹשׁוּ אֵת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ: {טו} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבַרֶּה דְמָשֶׁק וּבָאתִי וּמִשְׁחַתְּ אֵת חֲזָאֵל לְמַלְךְ עַל אֲרָם: {טז} וְאֵת יְהוּא בֶן נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמַלְךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֱלִישָׁע בֶּן שֹׁפֵט מֵאֵבֶל מְחֹלָה תִמְשַׁח לְנְבִיא תַחְתִּיךָ: {יז} וְהִנֵּה הַנְּמַלֵּט מִחָרֵב חֲזָאֵל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט מִחָרֵב יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט מִחָרֵב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע: {יח} וְהַשְּׂאֲרָתִי בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁבַעֶת אֲלָפִים כָּל הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לְבַעַל וְכָל הַפָּה אֲשֶׁר לֹא נִשְׁקָ לּוֹ: {יט} וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֵת אֱלִישָׁע בֶּן שֹׁפֵט וְהוּא חָרֵשׁ

שָׁנִים עֶשֶׂר צָמְדִים לְפָנָיו וְהוּא בְּשָׁנִים הָעֶשֶׂר וַיַּעֲבֵר אֵלָיוּ אֱלֹהֵי וַיִּשְׁלַךְ
אֲדָרְתוֹ אֵלָיוּ: **{כ}** וַיַּעֲזֹב אֶת הַבְּקָר וַיִּרְץ אַחֲרָיו אֵלָיוּ וַיֹּאמֶר אֲשֶׁקֶה נָא
לְאָבִי וּלְאֹמִי וְאֶלְכָה אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוֹב כִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ:
{כא} וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת צֶמֶד הַבְּקָר וַיִּזְבַּחְהוּ וּבְכָלִי הַבְּקָר בְּשָׁלֹם
הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקֶּם וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו אֵלָיוּ וַיִּשְׂרֹתְהוּ: (פ)

מלכים א פרק-כ

{א} וּבֶן הַדָּד מֶלֶךְ אֲרָם קִבֵּץ אֶת כָּל חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אֹתוֹ וְסוֹסֵי
וּרְכָב וַיַּעַל וַיִּצַר עַל שִׁמְרוֹן וַיִּלְחַם בָּהּ: **{ב}** וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל אַחְאָב
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָעִירָה: **{ג}** וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן הַדָּד כִּסְפָךָ וְזָהָבְךָ לִי
הוּא וְנָשִׂיךָ וּבְנֵיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם: **{ד}** וַיַּעַן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרֶךָ
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לָךְ אֲנִי וְכָל אֲשֶׁר לִי: **{ה}** וַיֵּשְׁבוּ הַמְּלָאכִים וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר
בֶּן הַדָּד לְאֹמֶר כִּי שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לְאֹמֶר כִּסְפָךָ וְזָהָבְךָ וְנָשִׂיךָ וּבְנֵיךָ לִי
תִּתֵּן: **{ו}** כִּי אִם כָּעֵת מָחָר אֲשַׁלַּח אֶת עַבְדֵי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת בֵּיתְךָ וְאֶת
בְּתֵי עַבְדֶיךָ וְהָיָה כָּל מַחְמַד עֵינֶיךָ יִשְׁיִמוּ בַיָּדָם וְלִקְחוּ: **{ז}** וַיִּקְרָא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לְכָל זַקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דַּעוּ נָא וּרְאוּ כִּי רָעָה זֶה מִבְּקֶשׁ כִּי שְׁלַח
אֵלַי לְנָשִׁי וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וּלְזָהָבִי וְלֹא מִנְעַתִּי מִמֶּנּוּ: **{ח}** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּ כָּל
הַזְּקֵנִים וְכָל הָעָם אֵל תִּשְׁמַע וְלֹא תֵאָבֵה: **{ט}** וַיֹּאמֶר לְמֵלֶאכִי בֶּן הַדָּד
אֲמָרוּ לְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ אֵל עַבְדְּךָ בְּרֵאשֵׁנָה אַעֲשֶׂה וְהַדָּבָר
הַזֶּה לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת וַיִּלְכוּ הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁבְּהוּ דְבָר: **{י}** וַיִּשְׁלַח אֵלָיוּ בֶּן
הַדָּד וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִפוּ אִם יִשְׁפַק עָפָר שִׁמְרוֹן
לְשַׁעֲלִים לְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵי: **{יא}** וַיַּעַן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר דַּבְּרוּ אֵל
יְתְהִלְלֵ חֲגֹר כְּמִפְתָּח: **{יב}** וַיְהִי כִשְׁמַע אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְהוּא שָׁתָה הוּא
וְהַמְּלָכִים בְּסָכוֹת וַיֹּאמֶר אֵל עַבְדָּיו שִׁימוּ וַיִּשְׁיִמוּ עַל הָעִיר: **{יג}** וְהָיָה
נְבִיא אֶחָד נֹגֵשׂ אֶל אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הָרְאִיתָ
אֶת כָּל הַהֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הֲנִי נֹתֵנוּ בְיָדְךָ הַיּוֹם וַיַּדְעֶתָ כִּי אֲנִי יְהוָה:
{יד} וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינֹת
וַיֹּאמֶר מִי יֹאסֵר הַמְּלַחְמָה וַיֹּאמֶר אֹתָהּ: **{טו}** וַיִּפְקֹד אֶת נַעֲרֵי שָׂרֵי
הַמְּדִינֹת וַיְהִיו מְאֵתִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקֵד אֶת כָּל הָעָם כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים: **{טז}** וַיֵּצְאוּ בְצֹהָרִים וּבֶן הַדָּד שָׁתָה שְׁפֹר
בְּסָכוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ עָזַר אֹתוֹ: **{יז}** וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי
שָׂרֵי הַמְּדִינֹת בְּרֵאשֵׁנָה וַיִּשְׁלַח בֶּן הַדָּד וַיִּגִּידוּ לוֹ לְאֹמֶר אֲנָשִׁים יָצְאוּ

משמרון: **יח** ויאמר אם לשלום יצאו תפשוים חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשוים: **יט** ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר אחריהם: **כ** ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים: **כא** ויצא מלך ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והפה בארם מכה גדולה: **כב** ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך: **כג** ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחזק מהם: **כד** ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם: **כה** ואתה תמנה לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס פסוס ורכב פרכב ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן: (פ) **כו** ויהי לתשובת השנה ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: **כז** ובני ישראל התפקדו וכלפלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: **כח** ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר פה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון הגדול הזה בידיך וידעתם כי אני יהוה: **כט** ויחנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: **ל** וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים וכן הדד נס ויבא אל העיר חדר בחדר: (ס) **לא** ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל מלך ישראל אולי יחיה את נפשך: **לב** ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו עבדך בן הדד אמר תחי נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא: **לג** והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן הדד ויעלהו על המרכבה: **לד** ויאמר אליו הערים אשר לקח אבי מאת אביך אשיב וחוצות תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת לו ברית וישלחהו: (ס) **לה** ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הפיני נא וימאן האיש להפתו: **לו** ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכף האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו: **לז** וימצא איש אחר ויאמר הפיני נא ויכהו האיש הכה ופצע: **לח** וילך הנביא ויעמד למלך על הדרך ויתחפש באפר על עיניו: **לט** ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש

וַיֹּאמֶר שָׁמַר אֶת הָאִישׁ הַזֶּה אִם הִפְקֵד יִפְקֹד וְהִיתָה נִפְשָׁךְ תַּחַת נַפְשׁוֹ
אוֹ כִּכְר כֶּסֶף תִּשְׁקוּל: **{מ}** וַיְהִי עֲבָדְךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וְהֵנָּה וְהוּא אֵינְנוּ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אֵתָה חֲרַצְתָּ: **{מא}** וַיִּמְהַר וַיִּסַּר אֶת הָאָפֶר
(מַעַל) מֵעָלָיו עֵינָיו וַיִּכַּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵהִנְבָּאִים הוּא: **{מב}** וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שָׁלַחְתָּ אֶת אִישׁ חֲרָמִי מִיַּד וְהִיתָה נִפְשָׁךְ תַּחַת
נַפְשׁוֹ וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ: **{מג}** וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל בֵּיתוֹ סוֹר וְזָעַף וַיָּבֵא
שִׁמְרוֹנָה: (פ)

מלכים א פרק-כא

{א} וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַם הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר
בְּיִזְרְעֵאל אֶצֶל הַיְכָל אַחְאָב מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן: **{ב}** וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל נָבוֹת
לֵאמֹר תֵּנֶה לִּי אֶת כַּרְמִי וַיְהִי לִּי לְגַן יֶרֶק כִּי הוּא קְרוֹב אֶצֶל בֵּיתִי וְאֶתְנָה
לָךְ תַּחֲתֵיו כָּרַם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְנָה לָךְ כֶּסֶף מְחִיר זֶה:
{ג} וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל אַחְאָב חֲלִילָה לִּי מִיְהוָה מִתַּתִּי אֶת נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ:
{ד} וַיָּבֵא אַחְאָב אֶל בֵּיתוֹ סוֹר וְזָעַף עַל הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לָךְ אֶת נַחֲלַת אֲבוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל מִטָּתוֹ וַיִּסֹּב
אֶת פָּנָיו וְלֹא אָכַל לֶחֶם: **{ה}** וַתָּבֵא אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתְּדַבֵּר אֵלָיו מֵהַ
זֶה רוּחַךְ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לֶחֶם: **{ו}** וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי אֲדַבֵּר אֶל נָבוֹת
הַיִּזְרְעֵאלִי וְאָמַר לוֹ תֵּנֶה לִּי אֶת כַּרְמִי בְּכֶסֶף אוֹ אִם חִפֵּץ אֵתָה אֶתְנָה
לָךְ כָּרַם תַּחֲתֵיו וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לָךְ אֶת כַּרְמִי: **{ז}** וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל
אִשְׁתּוֹ אֵתָה עֲתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל קוּם אֹכֵל לֶחֶם וַיֵּטֵב לְבָרְךָ
אֲנִי אֶתֵּן לָךְ אֶת כָּרַם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי: **{ח}** וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב
וַתַּחֲתֵם בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח (הַסְּפָרִים) סְפָרִים אֶל הַזְּקֵנִים וְאֶל הַחֹרִים
אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת נָבוֹת: **{ט}** וַתִּכְתֹּב בְּסְפָרִים לֵאמֹר קְרָאוּ צוּם
וְהוֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: **{י}** וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אַנְשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל
נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר בִּרְכַת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיָּאֵהוּ וְסִקְלֵהוּ וַיִּמָּת:
{יא} וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר
שָׁלַח אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסְפָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלֵיהֶם:
{יב} קְרָאוּ צוּם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: **{יג}** וַיָּבֵאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
בְּנֵי בְלִיעֵל וַיִּשְׁבּוּ נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיעֵל אֶת נָבוֹת נֶגְדַת הָעָם לֵאמֹר
בְּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיִּצְאָהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסְקְלֵהוּ בְּאֲבָנִים וַיִּמָּת:
{יד} וַיִּשְׁלַחוּ אֶל אִיזָבֵל לֵאמֹר סִקֵּל נָבוֹת וַיִּמָּת: **{טו}** וַיְהִי כִשְׁמַע אִיזָבֵל

כי סקל נבות וימת ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי אין נבות חי כי מת: **{טז}** ויהי כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו: **{יז}** ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: **{יח}** קום רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: **{יט}** ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הפלבים את דם נבות ילקו הפלבים את דמך גם אתה: **{כ}** ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה: **{כא}** הנני (מבי) מביא אליך רעה ובערתי אחריה והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל: **{כב}** ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא את ישראל: **{כג}** וגם לאיזבל דבר יהוה לאמר הפלבים יאכלו את איזבל בחל יזרעאל: **{כד}** המת לאחאב בעיר יאכלו הפלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים: **{כה}** רק לא היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו איזבל אשתו: **{כו}** ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: **{כז}** ויהי כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: **{כח}** ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי לאמר: **{כט}** הראית כי נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא (אבי) אביא הרעה בימי בני אביא הרעה על ביתו:

מלכים א פרק-כב

{א} וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל: **{ב}** ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל: **{ג}** ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם: **{ד}** ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך פעמי כעמך כסוסי כסוסיך: **{ה}** ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה: **{ו}** ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמרו:

עלה ויתן אֶדְנִי בַיַּד הַמֶּלֶךְ: **{זז}** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפֶט הַאִין פֹּה נְבִיא לַיהוָה עוד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: **{חח}** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוֹשֻׁפֶט עוֹד אִישׁ אֶחָד לְדַרֵּשׁ אֶת יְהוָה מֵאוֹתוֹ וְאֲנִי שָׁנֵאתִיו כִּי לֹא יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע מִיְכִיָּהוּ בֶן יִמְלָה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁפֶט אֵל יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ כֵּן: **{טט}** וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מִהֲרֵה מִיְכִיָּהוּ בֶן יִמְלָה: **{י}** וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל כִּסֵּאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים בְּגָרָן פָּתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם: **{יא}** וַיַּעַשׂ לוֹ צְדָקָיָה בֶן כְּנַעֲנָה קָרְנִי בְרִזָּל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאַלְהֵי תִנְגַח אֶת אָרֶם עַד כִּלְתֵם: **{יב}** וְכָל הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רִמְת גִּלְעָד וְהִצַּלַח וְנָתַן יְהוָה בַּיַּד הַמֶּלֶךְ: **{יג}** וְהַמְּלָאךָ אֲשֶׁר הֵלַךְ לִקְרֹא מִיְכִיָּהוּ דִבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה נָא דִבְרֵי הַנְּבִיאִים פֹּה אֶחָד טוֹב אֵל הַמֶּלֶךְ יְהִי נָא (דְּבַרִּיךְ) דִּבְרֶךְ כְּדָבַר אֶחָד מֵהֶם וְדַבַּרְתָּ טוֹב: **{יד}** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ חִי יְהוָה כִּי אֶת אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוֹ אֲדַבֵּר: **{טו}** וַיָּבֹא אֵל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיְכִיָּהוּ הַנִּלְךָ אֵל רִמְת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם נִחְדָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלַח וְנָתַן יְהוָה בַּיַּד הַמֶּלֶךְ: **{טז}** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד כַּמָּה פְּעָמִים אָנֹכִי מִשְׁבַּעךָ אֲשֶׁר לֹא תִדְבַר אֵלַי רַק אָמַת בֶּשֶׂם יְהוָה: **{יז}** וַיֹּאמֶר רְאִיתִי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל נֹפְצִים אֶל הַהָרִים כָּצֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֵה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא אֲדַנִּים לְאַלְהֵי יְשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם: **{יח}** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוֹשֻׁפֶט הֲלוֹא אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע: **{יט}** וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דִּבַּר יְהוָה רְאִיתִי אֶת יְהוָה יֹשֵׁב עַל כִּסֵּאוֹ וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ: **{כ}** וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת אַחָב וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרִמְת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בְּכֹה וְזֶה אֲמַר בְּכֹה: **{כא}** וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲפַתְנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה: **{כב}** וַיֹּאמֶר אֲצֹא וְהִיִּיתִי רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם תּוֹכֵל צֹא וַעֲשֵׂה כֵן: **{כג}** וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שָׁקֶר בְּפִי כָל נְבִיאֶיךָ אֲלֵה וַיְהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה: **{כד}** וַיִּגַּשׁ צְדָקָיָהוּ בֶן כְּנַעֲנָה וַיִּפֹּה אֶת מִיְכִיָּהוּ עַל הַלְּחִי וַיֹּאמֶר אִי זֶה עָבַר רוּחַ יְהוָה מֵאֵתִי לְדַבֵּר אוֹתְךָ: **{כה}** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ הִנֵּה רָאָה בִּיזוֹם הֵהוּא אֲשֶׁר תִּבְּא חֹדֵר בְּחֹדֵר לְהַחֲבֵה: **{כו}** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח אֶת מִיְכִיָּהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֵל אֲמֵן שׁוֹר הָעִיר וְאֵל יוֹאֵשׁ בֶּן הַמֶּלֶךְ: **{כז}** וְאֲמַרְתָּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת זֶה בֵּית הַפֶּלֶא וְהֶאֱכִילֵהוּ לֶחֶם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד בָּאִי בְּשָׁלוֹם: **{כח}** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ אִם שׁוֹב תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא דִבַּר יְהוָה בִּי וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ עַמִּים כָּלֵם: **{כט}** וַיַּעַל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשֻׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה רִמְת גִּלְעָד: **{ל}** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוֹשֻׁפֶט הֲתַחֲפֹשׂ וּבֹא בְּמַלְחָמָה וְאַתָּה לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בְּמַלְחָמָה: **{לא}** וּמֶלֶךְ אָרֶם צִוָּה אֶת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלְחַמוּ אֶת קַטָּן וְאֶת גְּדוֹל

כי אם את מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ: **{לב}** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת יְהוֹשָׁפָט וְהֵמָּה אָמְרוּ אֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשָׁפָט: **{לג}** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו: **{לד}** וַאִישׁ מִשָּׁךְ בִּקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיִּכֶּה אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשָּׂרִין וַיֹּאמֶר לְרַכְּבוֹ הִפֹּךְ יָדְךָ וְהוֹצִיאֵנִי מִן הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי: **{לה}** וַתַּעֲלֶה הַמַּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהַמֶּלֶךְ הָיָה מַעֲמֵד בְּמַרְכָּבָה נֹכַח אָרֶם וַיָּמָת בְּעָרֵב וַיִּצָּק דָּם הַמָּכָה אֶל חֵיק הָרֶכֶב: **{לו}** וַיַּעֲבֵר הָרֶנָּה בַּמַּחֲנֶה כָּבֹא הַשָּׁמֶשׁ לֵאמֹר אִישׁ אֶל עִירוֹ וְאִישׁ אֶל אֶרְצוֹ: **{לז}** וַיָּמָת הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן וַיִּקְבְּרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשִׁמְרוֹן: **{לח}** וַיִּשְׁטֹף אֶת הָרֶכֶב עַל בְּרֶכֶת שִׁמְרוֹן וַיִּלְקֻוּ הַכְּלָבִים אֶת דָּמוֹ וְהַזְנוֹת רָחֲצוּ כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר: **{לט}** וַיִּתֵּר דָּבָרִי אַחֲבָב וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּבֵית הַשָּׁן אֲשֶׁר בָּנָה וְכָל הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הִלּוּא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל: **{מ}** וַיִּשְׁכַּב אַחֲבָב עִם אֲבֹתָיו וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ תַחֲתָיו: (פ) **{מא}** וַיְהוֹשָׁפָט בֶּן אֶסָּא מֶלֶךְ עַל יְהוּדָה בְּשָׁנַת אַרְבַּע לְאַחֲבָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: **{מב}** יְהוֹשָׁפָט בֶּן שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה בָּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲזוּבָה בַת שְׁלַחִי: **{מג}** וַיִּלֶּךְ בְּכָל דֶּרֶךְ אֶסָּא אָבִיו לֹא סָר מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: **{מד}** אֶךְ הַבְּמוֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעָם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת: **{מה}** וַיִּשְׁלֵם יְהוֹשָׁפָט עִם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: **{מו}** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹשָׁפָט וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֲשֶׁר נִלְחַם הֵלֵא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה: **{מז}** וַיִּתֵּר הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נִשְׂאָר בִּימֵי אֶסָּא אָבִיו בְּעַר מִן הָאָרֶץ: **{מח}** וּמֶלֶךְ אֵין בְּאֶדוֹם נֹצֵב מֶלֶךְ: **{מט}** יְהוֹשָׁפָט (עֶשֶׂר) עָשָׂה אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ לְלֶכֶת אוֹפִירָה לְזָהָב וְלֹא הִלֵּךְ כִּי (נִשְׁבְּרָה) נִשְׁבְּרוּ אֲנִיּוֹת בְּעַצְיוֹן גָּבֵר: **{נ}** אִז אָמַר אַחֲזִיָּהוּ בֶּן אַחֲבָב אֶל יְהוֹשָׁפָט יִלְכוּ עִבְדֵי עִם עִבְדֶיךָ בְּאֲנִיּוֹת וְלֹא אָבָה יְהוֹשָׁפָט: **{נא}** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַחֲתָיו: (ס) **{נב}** אַחֲזִיָּהוּ בֶּן אַחֲבָב מֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשָׁנַת שֶׁבַע עָשָׂרָה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים: **{נג}** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶּךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו וּבְדֶרֶךְ אִמּוֹ וּבְדֶרֶךְ יִרְבָּעָם בֶּן נִבְט אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: **{נד}** וַיַּעֲבֹד אֶת הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּכְעַס אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו: (פפפ)